onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 53 nummer 2
2 november 2026
driewekelijks blad
erkenningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP | B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

grand theft culture

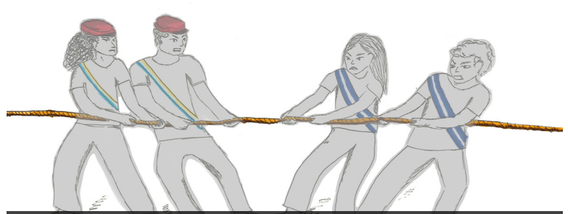

In deze editie

3 Cultuur is een levensnoodzakelijke luxe die we als te vanzelfsprekend beschouwen
4 Vraag van de maand: Waarom heeft West-Vlaanderen geen eigen universiteit?
5 Onze fascinatie voor het griezelen is eeuwenoud
6 Is er een toekomst voor e-sports?
7 Misschien is *GTA VI* wel de laatste kans voor de videogame als cultuurproduct

8-9 Dalend engagement en vooroordelen: studentenkringen en -clubs delen dezelfde bezorgdheden

10 Ook in het buitenland volgen studenten Nederlands aan de universiteit
11 Ontdek de wereld, begin bij Pangaea: 'Loop gewoon naar binnen'

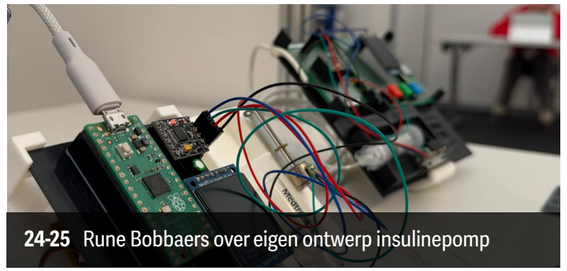
12-14 Socialisatie, stereotypen en een *self-fulfilling prophecy*: twee op drie opleidingen heeft een genderkloof

15 Loempialand viert tiende verjaardag: 'Een concept dat werkt moet je niet veranderen'

16-17 Stilte aan de top: waarom Vlaamse rectoren liever sereniteit bewaren

18-19 Hoe Erasmus het leven van studenten verandert
22 Samen sterk! Of samen verblind?
23 Strip

24-25 Rune Bobbaers over eigen ontwerp insulinepomp

26-27 Interview Roel Steeno
28-29 Deze studenten zijn *content creators*

30-31 Studenten gaan gretig naar de cinema: 'Arthouse is hip'

32-35 Navraag: Bert Janssens

36 Sjarels Crypto
37 Horoscoop & Kringtip
38-39 KU Leugen

EDITORIAAL

Cultuur is een levensnoodzakelijke luxe die we als te vanzelfsprekend beschouwen

De Vlaamse regering kondigde recent een reeks besparingen aan in het kader van de begroting. Vooral de culturele erfgoedsector werd kaalgeplukt. Cultuurjournalist Kristien Bonneure vertelde ons onlangs in een interview dat 'cultuurnieuws weleens opzij wordt geschoven als een extraatje'. Beide zijn symptomen van een systematische onderwaardering van cultuur. Nochtans is cultuur niet weg te denken uit, en inherent aan, ons menselijk bestaan.

Waar blijven we nog mee over als onze menselijkheid verloren gaat aan de *slop*?

We komen veel meer in aanraking met kunst dan we zouden denken. Het verlies ervan zou ons dan ook ongewild hard raken. Je mist iets het meest wanneer je het niet meer hebt, dat vertelden de sirenes in *The Odyssey* ons. Cultuur blijft relevant omdat er een consequente nood is aan het vertalen van emotie in iets tastbaars. Het is een menselijke verbinding die je niet kan vervangen en waar je niet op mag besparen.

Daarom is het lamentabel om te zien dat in tijden waarin AI steeds meer creatieve taken dreigt over te nemen, we verder besparen op cultureel erfgoed. Om het met rector Severine Vermeires woorden te zeggen: 'AI zal nooit de rijkdom van de menselijke ervaring vervangen.'

Die vervaging van menselijke uiting laat zich niet alleen op politiek vlak gelden. Ook op een alledaags niveau kom je steeds vaker AI tegen, soms zelfs onopgemerkt. Waar het wel opvalt, is in de Alma: het krioelt er van de AI-posters. Een banaal voorbeeld, maar het toont wel aan hoe menselijke creativiteit achteloos wordt uitgewist. Waar blijven we nog mee over als onze menselijkheid verloren gaat aan de *slop*?

©Lien Forier

Of het nu in de vorm van een comfortfilm, *break up song* of openingsdans is, iedereen kan zich herkennen in kunst. Het is net die herkenning in de geleefde, gedeelde ervaringen van makers, dat het zo'n krachtig medium maakt. Iets dat niet artificieel nagebootst kan worden. Hoewel we in België best geprivilegieerd zijn, plant niet iedereen zomaar een concertje in. AI is dan niet de oplossing; niemand wil naar een algoritmische samenstelling van noten gaan luisteren. Cultuur kan soms een luxe zijn, maar ze blijft allesbehalve overbodig.

We kunnen als jongeren kritisch zijn, maar overbodige negativiteit is waar hoop sterft. Laat ons dus positief blijven en focussen op de zaken die ons hart laten oplichten. Het gaat bijvoorbeeld goed met cinema, dankzij een tendens van jongeren die zich naar de zalen begeven. Laten we dus vooral naar theater, film, muziek en kunstvoorstellingen blijven gaan!

Nuria is redacteur Cultuur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Cartoon van de maand

© Servaas Verhelst

Waarom heeft West-Vlaanderen geen eigen universiteit?

West-Vlaanderen is de enige Vlaamse provincie die geen autonome, volwaardige universiteit kent. Sinds 1964 is er wel een universitaire campus in Kortrijk, namelijk de Kulak. Maar waarom is dat zo?

KIMBERLY VRANCKEN

Vlaanderen telt vandaag vijf universiteiten: UGent, UAntwerpen, VUB, UHasselt en natuurlijk KU Leuven. Zo heeft bijna elke Vlaamse provincie zijn eigen universiteit. Enkel West-Vlaanderen ontbreekt in dat rijtje. Wel zijn er universitaire campussen van de KU Leuven en de UGent aanwezig.

Professor emeritus en oud-vicerector Kulak Marc Depaepe vindt dat geen slecht systeem. 'Het is beter om een campus te hebben van een bekende universiteit dan alles zelf uit de grond te willen stampen', zegt hij. 'Bovendien is dat nauwelijks te betalen.'

Participatie vergroten

De huidige toestand is het resultaat van de democratisering van het onderwijs die zich vanaf de jaren zestig afspeelde. Zo hielden in 1964 heel wat vooraanstaanden een pleidooi om het universitair onderwijs te spreiden in Vlaanderen. 'Statistieken toonden aan dat het aantal studenten groter was naarmate men dichter bij een universiteitsstad woonde', legt Depaepe uit. 'Daarom hinkten Limburg en West-Vlaanderen achterop, want die hadden toen nog geen universiteit.'

De Universiteit Gent, die toen groter was dan de KU Leuven, verzette zich tegen dat idee. Tegelijkertijd vond er in het overwegend katholieke West-Vlaanderen een tweestrijd plaats over de locatie. Brugge of Kortrijk? Wat de eerste betreft, was er tegenkanting van het socialistische stadsbestuur.

En hoewel in het bisdom voor de bisschopsstad werd geijverd, koos men uiteindelijk voor Kortrijk, waar goedkope gronden ter beschikking werden gesteld op 't Hoge. 'Iets wat goed uitkwam, want de oude idee dat studenten best ver van de gevaren van de stad werden gehouden, leefde bij vele katholieken voort', zegt Depaepe.

Opstapcampus

De campus werd zo een soort opstapcampus, waarbij jongeren dichter bij huis toegang kregen tot de eerste fase van een universitaire opleiding, vergelijkbaar met de huidige bachelor. Maar stilaan begint de Kortrijkse campus ook masteropleidingen aan te bieden. Zo kunnen studenten sinds 2025 de master Basisonderwijs volgen in Kortrijk, en komt er in 2027 een master Handelswetenschappen bij.

De Kulak is al enkele jaren niet meer de enige universitaire campus in West-Vlaanderen. Zo zijn er sinds 2013 een UGent-campus in Kortrijk en een KU Leuven-campus in Brugge.

dichterbij: **Guillaume Beauprez-Anseeuw**

© Sousanna Zacharian

ik huil

het vernis van mijn muren vergeelt

de lamp knippert onregelmatig

hoe zacht de wind blaast

het strelen van de winter

de ijzige stilte

en hoe een deken

mijn rust opdoekt

de tranen uitlokt

waar ik eerst kon huppelen

daar viel ik voor het eerst

trok ik alles met me mee

de tweespalt in mijn ziel

die mij doet schreeuwen om jou

en mijn mond bedekt

de twijfel

de onbestemde vraag

die alles scheeftrekt

hoe meer je mij vraagt

hoe minder ik weet

hoe meer ik rebel

Guillaume Beauprez-Anseeuw is verantwoordelijke Navraag en KULeugen en student Geschiedenis.

© Siebe Terrones

Onze fascinatie voor het griezelen is eeuwenoud

Historicus Kristof Smeyers doet onderzoek naar occulte en bovennatuurlijke fenomenen in de negentiende en twintigste eeuw. *Veto* ging met hem in gesprek over Halloween, horrorfilms en onze liefde voor alles wat eng is. SIEBE TERRONES

Eind oktober, dat betekent weer lekker griezelen met Halloween. Maar waar komt die liefde voor het griezelen eigenlijk vandaan? En heeft die ook een geschiedenis? Wij gingen praten met Kristof Smeyers, postdoctoraal onderzoeker bij de onderzoeksgroep Cultuurgeschiedenis na 1750, en gespecialiseerd in de geschiedenis van magie, religie en wetenschap.

Horror

Onze fascinatie voor enge dingen is waarschijnlijk zo oud als de mens, vertelt Smeyers. 'Horror als een genre is natuurlijk ook veel ouder dan Hollywood. Enge boeken, enge verhalen en spookverhalen die aan het haardvuur werden rondverteld, zijn altijd heel populair geweest.' Zelf is hij echter geen fan van horrorfilms. 'Ik ontwijk dat heel erg. Ik kan daar niet zo goed tegen', lacht hij.

Ook sommige historische bronnen zijn voor Smeyers overweldigend. In zijn onderzoek naar duiveluitdrijvingen kwam hij al schokkende beschrijvingen tegen. 'Er zijn een aantal bronnen, ook hier in het KADOC, die in heel veel detail uitleggen hoe zo'n duiveluitdrijving en demonische bezetenheid eruitzien. Die bronnen zijn soms heel intens.'

Het is moeilijk te zeggen wanneer Halloween juist in onze contreien de intrede deed. De maand oktober was volgens Smeyers al veel langer een griezelperiode. 'Ik denk dat Allerheiligen en Allerzielen historisch gezien altijd wel die impuls hebben gehad.

> **'Het zat in onze cultuur, maar we noemden dat gewoon geen Halloween'**
>
> Kristof Smeyers, historicus

Voordat we Halloweenmaskers gingen maken en pompoenen begonnen uit te kerven, waren kerkhoven rond deze periode wel de plek waar je griezelverhalen ging vertellen', zegt hij. 'Het zat in onze cultuur, maar we noemden dat gewoon geen Halloween.'

Leuvense bronnen

Uitgerekend in Leuven zijn daarover veel historische bronnen terug te vinden, omdat er in de jaren zestig een onderzoeksimpuls was in de volkskunde. 'Studenten werden opgedragen om te lande verhalen te gaan verzamelen. In de Bijzondere Collecties ligt een hele stapel licentiaatstheses van studenten die verhalen zijn gaan optekenen op de plaatsen waar ze vandaan kwamen.' Bijzonder boeiende bronnen dus. 'Ik probeer het studenten altijd op te dringen als onderwerp voor hun masterproef, maar met wisselend succes', lacht Smeyers.

De wortels van het Halloweenfeest zelf zijn waarschijnlijk ook al eeuwenoud. 'Halloween heeft heidense wortels. Of beter gezegd: zou heidense wortels kunnen hebben.' Het feest komt waarschijnlijk voort uit het heidense Samhain-feest, dat rond eind oktober of begin november gevierd werd. 'Het oorspronkelijke Samhain-feest is ouder dan het christendom, al is er geen bewijs dat het oorspronkelijke feest ging over contact met de doden.'

© Lien Forier

Is er een toekomst voor e-sports?

© Brecht Maes

E-sports is al lang niet meer zo kleinschalig: online gamen is razend populair. Daardoor zijn er ook bij studenten en in België organisaties die binnen deze branche opereren. BRECHT MAES

Vorige maand vond het WK *Fortnite* plaats in België. Dit e-sportevenement trok wereldwijd miljoenen kijkers aan en dat is al lang geen uniek fenomeen meer. E-sports zijn het afgelopen decennium enorm gegroeid in populariteit en professionalisering. Maar welke initiatieven zijn er in België en specifiek voor studenten?

E-sports in België

In België zelf is het nog niet enorm geïnstitutionaliseerd. 'E-sports zijn door hun digitale karakter voornamelijk een internationaal gebeuren. Daardoor heeft het minder de nood om lokale en nationale vertakkingen te hebben, die je wel vaak terugziet in traditionelere sporten', legt Nicolay Van Reckem, stakeholder manager van de Belgian Esports Federation (BESF), uit.

De organisaties die er zijn, bestaan volgens Van Reckem vaak grotendeels uit vrijwilligers. 'Echt omkaderde organisaties met professionele begeleiding – denk aan trainers, psychologen en diëtisten – zal je hier niet snel terugvinden.'

Toch heeft België in bepaalde games enkele wereldtoppers. 'Als een speler buitengewone prestaties neerzet, kan die gescout worden door een internationaal topteam. Deze teams hebben vaak wel een professionelere entourage', zegt Van Reckem.

Interuniversitaire competities

Tot twee jaar geleden was er de Belgian Student League (BSL). Hierin streden universitaire en hogeschoolteams tegen elkaar in verschillende games, waaronder *Rocket League* en *EA Sports FC*.

'Het bedrijf achter de organisatie hiervan is failliet gegaan. De overnemers hebben hier sindsdien minder belang aan gehecht', meldt Van Reckem. 'Onlangs is er wel een nieuw studenteninitiatief ontstaan met On Student Grounds, opgericht door studenten van de PXL Hogeschool. Dit kan gezien worden als de mogelijke opvolger van de BSL. Het is een studentencompetitie met verschillende games.'

> 'E-sports kunnen in de toekomst uitgroeien tot Olympische disciplines'
>
> — *Nicolay Van Reckem, stakeholder manager van de Belgian Esports Federation*

Het doel van de BESF is om e-sportorganisaties te ondersteunen. 'We zijn vooral een ondersteunende dienst om andere organisaties te helpen. Voor studenten zal er bijvoorbeeld binnen enkele weken de Aula Cup plaatsvinden met het spel *Counter-Strike*, georganiseerd door een student van de KU Leuven en Stuvo.'

Topsportstatuut

De discussie over of e-sports "echte" sporten zijn, kent zowel voor- als tegenstanders. 'Ik zou het als sport beschouwen. Er zijn enkele parallellen te trekken met andere sporten: er is de notie van een competitie en door middel van training kan een e-sporter zijn vaardigheden verbeteren. Anderzijds zullen tegenstanders argumenteren dat het fysieke aspect minder van toepassing is', aldus Van Reckem.

In het Belgisch hoger onderwijs kan een e-sporter in bepaalde gevallen een topsportstatuut ontvangen. Zo meldt Thomas More expliciet op haar site dat e-sporters recht kunnen hebben op dat statuut.

De KU Leuven kan dit ook in bepaalde gevallen uitreiken. 'Als een e-sport op de Vlaamse sporttakkenlijst staat, komt deze in aanmerking voor een topsportstatuut. Momenteel is dat het geval voor e-racing binnen het wielrennen', verduidelijkt medewerker Topsport & Studie aan de KU Leuven, Lukas Vandenhaute.

Op lange termijn ziet Van Reckem e-sports verder uitgroeien. 'In de toekomst denk ik wel dat er Olympische disciplines uit zullen ontstaan. Hier bestaan al concepten rond vanuit het Internationaal Olympisch Comité (IOC), maar voorlopig is er nog niets concreets.'

Misschien is *GTA VI* wel de laatste kans voor de videogame als cultuurproduct

We moeten het vaker over games hebben, vindt **Antonie Schoofs**. 'Waar films, literatuur en praktisch elke andere kunst- en entertainmentvorm perfecte gespreksonderwerpen vormen, blijven videospellen de vreemde eend in de bijt.' ANTONIE SCHOOFS

Dark Souls, Overwatch, Grand Theft Auto VI. Staan die woorden cursief? Dan heeft mijn eindredacteur besloten dat het cultuurproducten zijn. Terecht, denk ik. Ik kan me niet voorstellen waarom we een boek of een film wel als cultuurproduct zouden zien, maar een videogame niet. En toch voelt het anders.

Stel je voor: je bent op een leuk kotfeestje, het is hartstikke gezellig en iedereen praat er met elkaar. De ene praat over een saaie film die hij vorige week zag in Cinema ZED, de andere praat over het nieuwste boek dat ze haalde tijdens een *midnight release* – want dat is blijkbaar opnieuw een ding. Maar ik beeld me de vreemde blikken en dodelijke stiltes al in als je vertelt hoe hard je uitkijkt naar het laatste deel in de *Final Fantasy VII Remake*-saga.

Publieke debat

Het lijkt wel onmogelijk voor games om toe te treden tot het brede publieke debat. Waar films, literatuur en praktisch elke andere kunst- en entertainmentvorm perfecte gespreksonderwerpen vormen, blijven videospellen de vreemde eend in de bijt. Iedereen kan zich wel iets voorstellen bij genres als *true crime, western* of klassiek ballet. Maar iedereen begint even goed te duizelen als ik woorden zoals *soulslike* of *metroidvania* bazel.

Het is me niet volledig duidelijk wat hier aan de oorsprong ligt. Het medium van videogames kent geen ellenlange geschiedenis, zoals het geschreven woord dat wel doet. En ook het witte scherm deed al meer dan honderd jaar geleden zijn intrede. Maar de eerste thuisconsole passeerde al enkele jaren geleden de leeftijd van vijftig, en van de impact van games in de algemene zeitgeist lijkt nog steeds geen sprake.

Als in de leeftijd van het medium geen verklaring te vinden is, dan misschien wel in de toegankelijkheid. Een videogame is duurder dan een filmticket of een boek, en vereist daarbovenop vaak nog eens de nodige hardware. Maar moderne smartphones bieden voldoende kans om een eerste stap te wagen. En dat doet de Belg ook: volgens een peiling van Video Games Federation Belgium eerder dit jaar bleek dat ruim 6 op de 10 Belgen tussen de 6 en 75 jaar gamet.

Waarom de erkenning van videogames uitblijft, zal ik wellicht nooit volledig achterhalen. Maar de erkenning is broodnodig, want het medium krijgt de laatste tijd harde klappen te verduren. Al jarenlang wordt de game-industrie geteisterd door sluitingen van studio's, grote ontslaggolven en marktconsolidatie.

Daarbovenop komt dan nog eens het verwoestende effect van AI op elke creatieve industrie. Concepten van kleine ontwikkelaars worden genadeloos gekopieerd en techbedrijven als NVIDIA en AMD, grootgebracht door de game-industrie, verkopen hun technologieën liever aan de bodemloze geldput van de AI-industrie dan aan een slinkende entertainmentsector.

Daarmee komt de toegankelijkheid van het medium ook in het gedrang. De huidige consoles kenden geen prijsverlaging gedurende de generatie. Sterker nog: de consoles zijn vandaag de dag duurder dan ze waren bij hun lancering in 2020. Voor de volgende generatie, die volgend jaar zou starten, lijkt het nog rampzaliger te worden. Naar alle waarschijnlijkheid gaat de PlayStation 6 pas over de toonbank voor meer dan duizend euro.

GTA als laatste hoop

Al is niet alles verloren. Er is nog één game die wel het debat kan domineren: *Grand Theft Auto VI*. Die reeks lijkt de ene uitzondering te zijn op de regel. Het enige wat je ervoor nodig hebt om als videogame op te vallen? Een budget van meer dan een miljard dollar en een ontwikkelingstijd van meer dan acht jaar.

Als je dat allemaal doet, dan kan er weleens een conversatie ontstaan rond je cultuurproduct. Het enige wat ons nu nog rest is om die conversatie ook vorm te geven. Zullen we het hebben over die torenhoge productiekosten, of het effect van zo'n release op het BBP door het verhoogde aantal ziektemeldingen?

Of zullen we *GTA VI* benaderen voor wat het is: een cultuurproduct, meer bepaald een Britse satire over Amerika? Over hoe moeilijk het wel niet is om zo'n satire te schrijven wanneer het land waarmee de spot gedreven wordt steeds verder daadwerkelijk het absurdisme inglijdt. Ik hoop alleszins op dat laatste.

Antonie Schoofs is hoofdredacteur en student Journalistiek aan de KU Leuven.

Dalend engagement en vooroordelen: studentenkringen en -clubs delen dezelfde bezorgdheden

Hoewel studentenkringen en -clubs elk hun eigen werking en doelpubliek hebben, kampen ze met dezelfde uitdagingen. 'Op activiteiten bieden we steeds alcoholvrije alternatieven aan.' SILKE VUGA, ARTHUR VITS

Studentenkringen en -clubs zijn al generaties lang een vaste waarde in Leuven. Ze organiseren activiteiten, helpen eerstejaars op weg en brengen studenten buiten de aula samen. Toch worden ze vaak geassocieerd met overmatig alcoholgebruik en uit de hand gelopen ontgroeningsrituelen. Bovendien kampen studentenverenigingen al jaren met een dalend engagement.

Van faculteit tot gedeelde interesse

Het voornaamste verschil tussen een kring en een club is de doelgroep. Een studentenkring is steeds verbonden aan een opleiding of faculteit. Kringen organiseren vooral studentikoze activiteiten. Daar komen ook nog cursusdiensten en onthaalactiviteiten voor eerstejaars bij. Het takenpakket van een kring is dus bijzonder breed.

Studentenclubs daarentegen draaien niet rond een opleiding, maar rond een gedeelde interesse of streek. 'Wij richten ons op elke student. Iedereen is welkom', zegt Jasper Geys, praeses van studentenclub Artifex, een club die focust op natuur, vriendschap en cultuur. Voor iedere interesse is er wel een club te vinden. Bij Wieslandia staat wiezen bijvoorbeeld centraal, terwijl de Cantores Lovanienses een traditioneel mannenkoor zijn en Plutonica op oude Leuvense studententradities focust.

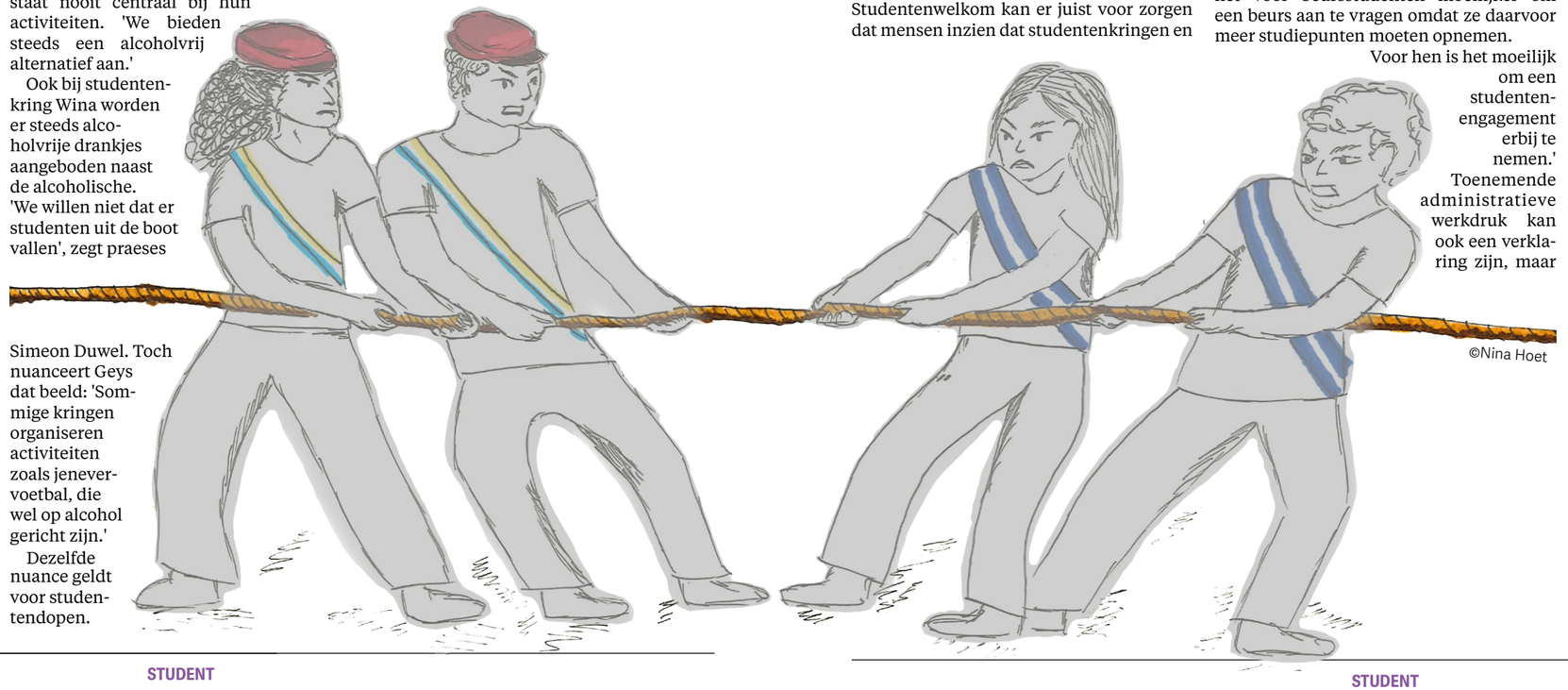
Geys benadrukt bovendien het onderscheid tussen de door LOKO erkende vrije verenigingen en de anders georganiseerde clubs van het Seniorenkonvent (SK). 'Iedereen die bij de studentenkoepel LOKO erkend is, volgt dezelfde regels als kringen. Er is dus ook een groot verschil tussen verschillende studentenclubs onderling. Ik denk dat veel mensen dat niet weten', zegt Geys.

Een drankcultuur?

Studentenverenigingen worden vaak met alcohol geassocieerd. Volgens Geys is dat stereotiepe beeld onterecht. 'Overmatig alcoholverbruik en vernederingen tussen de clubleden zorgen voor allerlei negatieve vooroordelen, maar daar is eigenlijk geen sprake meer van in het moderne clubleven.' Alcohol is bij Artifex verkrijgbaar, maar staat nooit centraal bij hun activiteiten. 'We bieden steeds een alcoholvrij alternatief aan.'

Ook bij studentenkring Wina worden er steeds alcoholvrije drankjes aangeboden naast de alcoholische. 'We willen niet dat er studenten uit de boot vallen', zegt praeses Simeon Duwel. Toch nuanceert Geys dat beeld: 'Sommige kringen organiseren activiteiten zoals jenevervoetbal, die wel op alcohol gericht zijn.'

Dezelfde nuance geldt voor studentendopen. Na het overlijden van Sanda Dia in 2018 hebben de dopen van studentenverenigingen een zeer slechte reputatie gekregen. Volgens Robin Martens, de voorzitter van LOKO, heeft het nieuwe doopcharter ervoor gezorgd dat dopen veilig, verantwoord en vrijwillig plaatsvinden.

©Nina Hoet

'Door het mijlpaalsysteem gaan studenten zich pas later engageren bij een kring'

Robin Martens, LOKO-voorzitter

'Het Seniorenkonvent heeft dat charter ook ondertekend, waardoor er voor hun verenigingen ook een veel strengere regulering geldt dan pakweg tien jaar geleden', aldus Martens. Duwel benadrukt ook dat deelnemers bij de doop van Wina op elk moment mogen stoppen of pauzeren.

Ook het dragen van praesidiumlinten ligt gevoelig. Tijdens het Studentenwelkom in september werd het afgeraden om lintjes te dragen, wat bij veel verenigingen in het verkeerde keelgat schoot. Martens begrijpt de terughoudendheid. 'Het wordt soms gekoppeld aan elitarisme. Qua beeldvorming is het soms beter om het dan niet te dragen omdat de context gewoon vaak verloren gaat.'

Geys vindt dan weer dat de studentenverenigingen juist zichtbaarder moeten worden in het straatbeeld om de vooroordelen te doorbreken. 'Een lint dragen op het Studentenwelkom kan er juist voor zorgen dat mensen inzien dat studentenkringen en -clubs niet noodzakelijk een alcoholcultuur voorop stellen.'

Veel werk, maar weinig kandidaten

Niet alleen het imago vormt een uitdaging. Zowel kringen als clubs vinden steeds moeizamer geëngageerde studenten om het praesidium te vervoegen. Bij Artifex bijvoorbeeld ziet Geys het ledenaantal dalen. Volgens hem blijft mond-tot-mondreclame de beste manier om nieuwe leden aan te trekken.

Wina is wat dat betreft een uitzondering in het verhaal. Met een tachtigtal leden is het praesidium dit jaar uitzonderlijk groot. Toch is het ook bij hen moeilijk om kandidaten te vinden voor functies met veel verantwoordelijkheid. 'Het is eigenlijk een vicieuze cirkel: wie ziet hoe druk geëngageerde kringleden het hebben, twijfelt om zelf de stap naar het praesidium te zetten. Daardoor zijn er steeds minder nieuwe kandidaten en neemt de werkdruk voor kringleden alsmaar toe', legt Duwel uit.

Martens ziet meerdere mogelijke verklaringen voor het dalende engagement: 'Door het mijlpaalsysteem wil niemand de eerste mijlpaal missen. Daardoor komt het steeds vaker voor dat mensen zich pas later gaan engageren, en dat brengt kringen in moeilijkheden. Ook op financieel vlak wordt het voor beursstudenten moeilijker om een beurs aan te vragen omdat ze daarvoor meer studiepunten moeten opnemen.

Voor hen is het moeilijk om een studentenengagement erbij te nemen.' Toenemende administratieve werkdruk kan ook een verklaring zijn, maar volgens Duwel is dat vooral van toepassing bij grote kringen zoals VTK en Ekonomika. 'Zij maken vaker gebruik van het openbaar domein en moeten daarom meer vergunningen aanvragen dan een kleinere kring als Wina.'

'Diversiteit is wat ons sterk maakt. Het brengt je uit je eigen leefwereld'

Jasper Geys, praeses Artifex

Om toch meer studenten te bereiken kunnen er nieuwe activiteiten georganiseerd worden. Wina organiseerde bijvoorbeeld al een volksdansinitiatie om een ander publiek aan te trekken. Artifex organiseert dan weer cohesieactiviteiten met drie andere clubs, zodat de verschillende leden kunnen verbroederen.

Sociale functie

Martens benadrukt dat studentenkringen onmisbaar zijn in Leuven. 'Ze helpen nieuwe studenten op weg via onthaalweekenden, peter- en meterwerkingen en studiebegeleiding. Via studentenvertegenwoordigers geven ze ook het onderwijsbeleid mee vorm.'

Volgens Geys ligt het grote voordeel van een studentenclub bij de vele verschillende achtergronden binnen een club. 'Die diversiteit is wat ons sterk maakt. Het brengt je uit je eigen leefwereld.' Voor Duwel is het sociale aspect ook het belangrijkste deel van een studentenkring. 'Kringen en clubs bieden een plek om mensen te leren kennen buiten de aula', klinkt het.

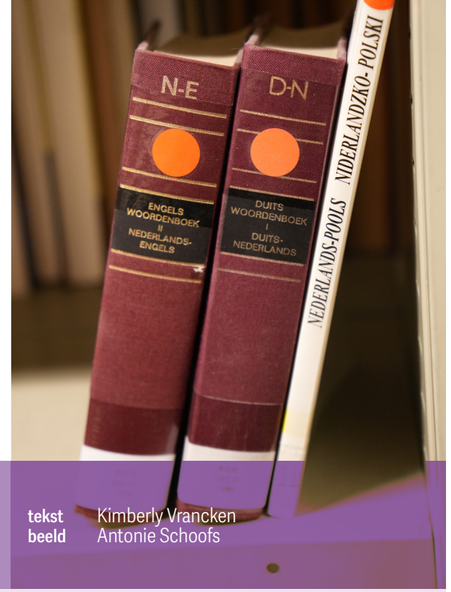
Rol van het rectoraat

Over de vraag of de universiteit het belang van studentenverenigingen voldoende erkent, verschillen de meningen. Geys vindt dat de KU Leuven zich te neutraal opstelt tegenover studentenverenigingen. 'Vooral het vinden van geschikte zalen voor activiteiten is vaak een probleem. Als we vragen naar bepaalde zaken, worden we beantwoord met stilte', zegt hij. Hij hoopt dan ook op meer praktische steun vanuit het rectoraat.

Martens is positiever over de houding van het rectoraat. Hij wijst op overleg met de vicerector en praktische regelingen die leden van een studentenvereniging toelaten verplichte lessen of examens te missen voor belangrijke vergaderingen. Tegelijk ziet hij ook ruimte voor verdere ondersteuning, bijvoorbeeld door na te denken over studiepunten voor een engagement.

Ook in het buitenland volgen studenten Nederlands aan de universiteit

Jaarlijks kiezen tal van studenten ervoor om Nederlands te studeren aan de universiteit, ook in het buitenland. 'De eerste dagen zijn de lessen altijd een shock.'

tekst Kimberly Vrancken
beeld Antonie Schoofs

Elk jaar kiest nog steeds een groot aantal studenten in Nederland en Vlaanderen ervoor om zich te verdiepen in de Nederlandse taal. Maar ook buiten onze contreien blijkt de interesse voor onze taal groot. Zo zijn er 135 universiteiten verspreid over 40 landen waar Nederlands onderwezen wordt. Dat betekent dat er ook veel internationale proffen Nederlands zijn. Barbara Kalla uit Polen, Dan-Franklin Thornton uit de VS en Carl de Strycker uit Duitsland zijn drie van hen.

Kalla hield altijd al van literatuur. Ze studeerde Germanistiek als hoofdvak en nam Polonistiek erbij om zich te verdiepen in Poolse literatuur. 'Maar die eerstejaarsvakken waren heel vervelend en saai. Dus besliste ik om Nederlands te studeren', zegt ze. 'Dat was iets nieuws, sloot aan bij Germanistiek en ik vond de taal mooi.'

'Sommige studenten schrikken als ze horen dat er ook literatuur bij komt kijken'

— Carl De Strycker, professor Nederlands (Universität Münster)

Ook Thornton wilde iets nieuws ontdekken. 'Ik ben opgegroeid op een boerderij in Ohio waar er geen andere culturen of talen waren', zegt hij. 'Ik wilde andere dingen ervaren en zien, dat was een vorm van ontsnappingsmentaliteit.' Aan de universiteit studeerde hij Duits en Russisch. Daarna woonde hij enkele jaren in Duitsland, waar hij Nederlands leerde.

Met uitsterven bedreigd

'In de jaren '80 waren er meer universiteiten die Nederlands aanboden als studie, maar ik wist dat niet. Je kon dat ook niet opzoeken op het internet', gaat hij verder. Momenteel zijn er nog maar tien of elf Amerikaanse universiteiten met een Nederlands programma. 'Ze zijn dus langzaamaan aan het uitsterven, helaas.'

Een shock

Hoewel bijna geen enkele Amerikaanse student voorkennis heeft, worden de lessen vanaf de eerste dag in het Nederlands gegeven. 'Dat is altijd een shock de eerste dagen', zegt Thornton. 'Maar je begint met introducties en over jezelf te praten, dus dat is wel makkelijk.'

Ook in Polen begint elke student van nul. 'In het eerste semester worden drie inhoudelijke vakken in het Pools gegeven. Daar peilen we echt naar de interesse van de studenten in de leerstof', zegt Kalla. Daarnaast leren de studenten intensief de Nederlandse taal en zijn de vakken vanaf het tweede semester wel in het Nederlands.

Dat gegeven is anders in Münster, waarbij er wel veel studenten beginnen met voorkennis. 'Münster ligt natuurlijk heel dicht bij de grens met Nederland. Dat merk je ook in de weekends of tijdens de kerstmarkt, wanneer je op straat veel Nederlands hoort', zegt de Strycker. Bovendien onderwijzen sommige Duitse middelbare scholen soms Nederlands.

Favoriete thema's

Maar welke Nederlandse boeken lezen buitenlandse studenten dan het liefst? Bij Kalla lezen de studenten in het begin van de opleiding vooral jeugdliteratuur en korte vormen gelezen, zoals verhalen van Annie M.G. Schmidt en gedichten van Herman de Coninck, of Paul van Ostaijen en Tom Lanoye. 'Ook kortverhalen van bijvoorbeeld Kristien Hemmerechts, Hugo Claus of Maarten 't Hart vinden de studenten leuk om te lezen', vervolgt ze.

De Strycker vindt het moeilijker om die vraag te beantwoorden. 'Vorig semester had ik een student die gegrepen was door Multatuli van Max Havelaar. Maar de andere studenten vonden dat een te moeilijk boek. Dé tekst die bij elke student werkt, heb ik nog niet gevonden', zegt hij. 'En waarschijnlijk zal ik die ook nooit vinden.'

'Soms zorgt drop voor heel sterke reacties bij de studenten'

— Dan-Franklin Thornton, professor Nederlands (University of North Carolina)

Bij professor Thornton ligt de focus niet op literatuur, maar behandelen de studenten grote kwesties in de hedendaagse Nederlandse samenleving. 'Dat kan gaan van coffeeshops en milieukwesties tot de *happiness index*. We richten ons vooral op Nederland, en minder op Vlaanderen. Mijn excuses', lacht hij. 'Maar mijn favoriete auteur van dit moment is wel een Vlaming, Jeroen Olyslaegers', voegt hij eraan toe.

Daarnaast probeert Thornton om zijn studenten echt onder te dompelen in de cultuur. 'In het eerste semester behandelen we het thema van eten. Ik breng dan brood en hagelslag mee en dan maken we samen boterhammen'. Ook neemt hij drop mee, wat voor veel studenten een eerste ervaring is met het snoepgoed. 'Soms kan dat voor heel sterke reacties zorgen bij de studenten', lacht hij.

Ontdek de wereld, begin bij Pangaea: 'Loop gewoon naar binnen'

De gratis koffie en thee van Pangaea zijn bij veel Leuvense studenten bekend. In Pangaea valt er voor elke student echter veel meer te beleven. LOTTE DIERENS, KATO STORMS

Wie denkt dat Pangaea enkel een ontmoetingsplek is voor internationale studenten, heeft het mis. De interculturele ontmoetingsplek op de campus Sociale Wetenschappen staat open voor iedereen. Naast koffie en thee biedt Pangaea een plaats om te studeren, nieuwe mensen te ontmoeten en activiteiten uit verschillende culturen te ontdekken. Jobstudent Thijs Hoeijmans en vrijwilliger Michiel De Troch vertellen over wat deze ontmoetingsplek allemaal te bieden heeft.

Ruime keuze

Pangaea speelde al snel een belangrijke rol in het studentenleven van Thijs. Bij de start van zijn eerste academiejaar kwam hij ermee in contact, waarna hij zich aansloot als vrijwilliger.

Drie jaar later heeft hij er niet alleen een uitgebreide vriendengroep opgebouwd, maar organiseert hij er ook zelf verschillende evenementen. 'Ik ben hier heel vaak buiten mijn werkuren, omdat mijn vriendengroep hier zit', zegt Thijs.

Volgens Thijs weten veel Vlaamse studenten nog altijd niet helemaal wat Pangaea allemaal te bieden heeft. Je kan er rustig studeren, een gezelschapsspel spelen of gewoon een babbel starten met anderen.

Daarnaast organiseert de ontmoetingsruimte een breed aanbod aan activiteiten: van creatieve workshops en culturele avonden tot evenementen rond specifieke landen en tradities. Zelf helpt Thijs onder andere mee bij de maandelijkse Comedy Showcase die in Pangaea plaatsvindt.

Ook initiatieven zoals het Buddyprogramma spelen volgens hem een belangrijke rol. Daarbij wordt een Vlaamse student gekoppeld aan een internationale student die net in Leuven aankomt. 'Vaak hebben *internationals* vragen over bijvoorbeeld welk simkaartabonnement ze moeten nemen of wat te doen als ze problemen ervaren met hun kotbaas', legt Thijs uit. 'Dus eigenlijk ben je een eerste contactpersoon om met zulke praktische zaken te helpen.'

Open voor iedereen

Toch merkt Thijs dat veel Vlaamse studenten de weg naar Pangaea niet vanzelf vinden. 'Maar dat is toch enkel voor internationals bedoeld?' is een misvatting die Thijs regelmatig hoort. 'Het is voor iedereen. We sluiten niemand uit. Het is echt letterlijk voor iedereen.'

Michiel De Troch is daar een goed voorbeeld van. Als Vlaamse student springt hij er regelmatig binnen. Na zijn Erasmuservaring in Zweden ging hij in Leuven op zoek naar een gelijkaardige internationale omgeving. Zo kwam hij bij Pangaea terecht. Volgens hem maakt Pangaea het eenvoudig om contacten te leggen en nieuwe mensen te ontmoeten, ongeacht waar je vandaan komt.

Voor studenten die twijfelen of Pangaea iets voor hen is, heeft Thijs alvast een eenvoudige boodschap. 'Loop gewoon naar binnen. Dat is letterlijk het enige dat je moet doen. Naar binnen lopen en aan een tafel zitten.'

Socialisatie, stereotypen en een *self-fulfilling prophecy*: twee op drie opleidingen heeft een genderkloof

Stereotiepe beeldvorming en lager academisch zelfvertrouwen bij meisjes zorgen ervoor dat de genderkloof binnen opleidingen toeneemt: 'De universiteit kan moeilijk achttien jaar aan gegenderde socialisatie ongedaan maken.' ENISA VEJSELI, ELLA-SOFIA SNEYERS

Studenten aan de KU Leuven kiezen steeds vaker voor een richting die traditioneel geassocieerd wordt met hun gender. Dat schrijft het nieuwste Gender Equality Rapport van de KU Leuven. Twee derde van alle Leuvense bacheloropleidingen heeft namelijk een over- of ondervertegenwoordiging op vlak van gender.

Dat is een zorgwekkende tendens. Gendergelijkheid aan de universiteit kent een lange – en onvoltooide – geschiedenis. Op het niveau van studenten zijn vrouwen tegenwoordig zelfs lichtjes in de meerderheid. Zo'n 55 procent van alle studenten in een bachelor- of masteropleiding aan de KU Leuven is vandaag vrouw.

Stereotiepe beeldvorming

Al zien die cijfers er heel anders uit als je ze op het niveau van de opleidingen bekijkt. Daar is de afgelopen dertig jaar namelijk een andere evolutie aan de gang: slechts 35 procent van alle opleidingen heeft een genderevenwicht. Een 'evenwichtige' richting heeft niet meer dan twee derde studenten van eenzelfde gender. In het academiejaar 1992-1993 was dat aandeel bijvoorbeeld omgekeerd: 63% van de opleidingen was toen evenwichtig.

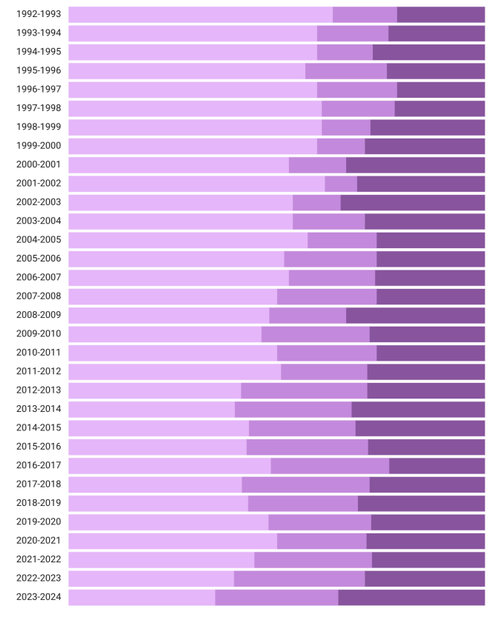
Er zijn hele grote verschillen in de genderbalans binnen opleidingen. De bachelor Logopedische en Audiologische Wetenschappen is de meest 'vrouwelijke' richting en bestaat voor 99% uit meisjes, terwijl de opleiding tot industrieel ingenieur met 90% jongens de meest stereotiepe 'mannelijke' richting is.

In het midden van dat spectrum doet zich een ander fenomeen voor: opleidingen met 'bio' in hun titel hebben doorgaans een hele goede genderbalans. Zo zorgde de naamsverandering van 'Landbouwwetenschappen' naar 'Bio-ingenieurswetenschappen' geleidelijk voor een instroom van steeds meer vrouwelijke studenten. Momenteel is het al enkele jaren de richting die een 50/50-balans het best benadert. Andere richtingen binnen de groep Wetenschap & Technologie hebben over het algemeen een mannelijk overwicht.

'Het ligt ergens dus aan het beeld dat meisjes hebben van zo'n richtingen', zegt Marjan Van Aerschot, secretaris van de Diversiteitsraad van de KU Leuven en co-auteur van het Gender Equality Rapport. 'Meisjes kiezen stereotiep voor richtingen met een groter menselijk aspect.'

Evolutie in genderevenwicht binnen opleidingen aan de KU Leuven

Aantal studierichtingen met een genderevenwicht/genderkloof, 1992-2024. Exclusief buitenlandse studenten en campus Diepenbeek.

Vrouwelijke psychologen en mannelijke economen

Richtingen die zich toespitsen op de zorg- en gezondheidssector hebben inderdaad vaak grote onevenwichten. Dat effect speelt zeker op de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen een rol. De Leuvense bacheloropleidingen hebben daar respectievelijk een aandeel van 83% en zelfs 96% aan vrouwelijke studenten. 'Als faculteit zijn we daar niet heel tevreden mee. We zouden graag een betere verdeling zien', zegt decaan Hans Op De Beeck.

'Psychologie wordt vaak met stereotypen voorgesteld, terwijl er juist heel veel diversiteit is in het werkveld', vertelt hij. Zo denken mensen volgens hem vaak in de eerste plaats aan klinische psychologen, terwijl er veel meer carrièremogelijkheden zijn. 'In andere afstudeerrichtingen binnen de master, zoals Arbeids- en Organisatiepsychologie, of Theorie en Onderzoek, merken we ook dat er een beter evenwicht is onder studenten.'

De genderkloof binnen zijn faculteit speelt volgens Op De Beeck niet enkel een rol in de instroom van studenten in een richting, maar heeft ook een effect op hun welbevinden en academische prestaties: 'Het onevenwicht is nadelig voor het thuisvoelen van jongens aan onze faculteit.'

Op die manier houdt de genderkloof zichzelf ook in stand: 'Het wordt eigenlijk een vicieuze cirkel', zegt Alicia Ramos, postdoctoraal onderzoeker in de onderwijspsychologie. 'Er is minder kans dat een meisje kiest voor een richting gedomineerd door jongens – of omgekeerd omdat er ze minder het gevoel heeft er thuis te horen.'

Sophie De Winne, decaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, sluit zich daarbij aan. 'Wanneer een opleiding overwegend door mannen wordt gevolgd, kan dat onbedoeld het beeld versterken dat het om een typisch 'mannelijke' studierichting gaat. Dat is jammer, want onze opleidingen geven toegang tot zo'n ruime waaier aan functies en sectoren, die helemaal niet beantwoorden aan dat stereotiepe beeld.'

'We moeten daarom niet alleen kijken naar het aantal vrouwelijke studenten, maar ook – en eigenlijk vooral – naar de redenen waarom meisjes minder vaak voor bepaalde economische opleidingen kiezen', gaat ze verder. Een verklaring kan volgens De Winne gevonden worden in het academisch zelfvertrouwen van meisjes.

'Het is al aangetoond dat vrouwelijke studenten het objectief gezien niet slechter doen op vlak van wiskunde dan jongens, maar over het algemeen is hun eigen perceptie over hun capaciteiten op dat vlak lager.' Daardoor kunnen meisjes het nodige zelfvertrouwen missen om aan een richting te beginnen met een groot pakket wiskunde.

Vrouwonvriendelijke toetsen?

De genderbias van start- en ijkingstoetsen kan daar bij de groepen Biomedische Wetenschappen en Wetenschap & Technologie ook een rol in spelen. Die toetsen zijn niet bindend, maar uit onderzoek is al vaker gebleken dat meisjes met een lage score minder geneigd zijn om zich in te schrijven dan jongens, ondanks dat ze later een hoger slaagcijfer hebben.

'Vrouwen hebben gemiddeld minder zelfvertrouwen in hun eigen kunnen dan mannen, bijvoorbeeld wanneer ze inschatten of ze voldoende gekwalificeerd zijn voor iets', zegt Ramos.

'Dat verschil kan ook invloed hebben op hoe studenten de feedback van een ijkingstoets interpreteren. Daarom is het belangrijk dat we die feedback goed kaderen.'

Maar de grote factor die de genderkloof in het hoger onderwijs verklaart, is de verschillende socialisatie van meisjes en jongens die al vroeg in de kindertijd begint. En de universiteit kan moeilijk beleid uitstippelen dat achttien jaar aan gegenderde socialisatie ongedaan maakt.

Ramos verwijst daarnaast naar de sociaal-cognitieve loopbaantheorie. Volgens die theorie wordt een studiekeuze mee bepaald door zelfeffectiviteit en door uitkomstverwachtingen. Die twee beïnvloeden ook welke interesses iemand ontwikkelt. Ze worden op hun beurt gevormd door leerervaringen doorheen het leven, en net daar kunnen genderverschillen ontstaan.

'Waarom zoveel meisjes voor een medische richting kiezen? Omdat ze heel verstandig zijn'

— Chris Verslype, decaan faculteit Geneeskunde

Zelfeffectiviteit draait om het vertrouwen dat iemand heeft in zijn eigen vermogen om een opleiding aan te kunnen. Zoals de casus van de start- en ijkingstoetsen aantoont, ligt dat vertrouwen bij meisjes doorgaans lager.

Een ander aspect bij zelfeffectiviteit is dat we meestal op een vergelijkende manier nadenken over ons eigen kunnen. 'Meisjes leggen door hun socialisatie gemiddeld meer nadruk op sociale vaardigheden en schatten zichzelf daar ook vaak sterker in dan jongens', zegt Ramos. Wie zich vooral sterk voelt in sociale vaardigheden, kan zijn talent voor bijvoorbeeld wiskunde daardoor onderschatten. En dat terwijl *soft skills* overal van groot belang zijn, niet alleen in de sociale sector.

Diezelfde boodschap valt ook bij De Winne te horen: 'Willen we meer vrouwelijke studenten aantrekken in onze opleidingen, moeten we niet alleen aandacht hebben voor de beeldvorming van de opleiding, maar ook voor de loopbaanperspectieven die we hen tonen.'

Die toekomstverwachtingen zijn ook deels cultureel bepaald. In de voormalige Oostbloklanden worden bijvoorbeeld veel meer vrouwen ingenieur. 'Historisch is het bij ons zo gegroeid dat ingenieurs goed hun boterham verdienen, en jongens schuiven loonsverwachtingen nog steeds vaker naar voren als een belangrijke motivatie om voor een richting te kiezen', zegt Van Aerschot. Een kleinere loonkloof tussen de verschillende sectoren kan dus misschien voor een kentering zorgen.

Nee tegen het paternalisme

De genderspecifieke socialisatie maakt ook dat het voor de universiteit heel moeilijk is om beleid uit te stippelen. In de kleuterklas zijn op dat vlak de eerste verschillen al merkbaar, en ook in de middelbare school maken jongeren stereotiepe keuzes voor hun studies. 'De universiteit komt eigenlijk als allerlaatste in dat proces', zegt Van Aerschot.

'We focussen vooral op een personeelsbestand dat voldoende divers is', legt Van Aerschot uit. Omdat de universiteitsbrede studentenpopulatie wel in balans is, is het de taak van faculteiten om maatregelen te nemen als hun richtingen te onevenwichtig zijn. 'Bij studenten mag het beeld niet heersen dat een professor Informatica alleen een man kan zijn.'

'Het blijft problematisch hoe vrouwen in de zorg benaderd worden, ook op vlak van onderwijs en onderzoek'

— Chris Verslype, decaan faculteit Geneeskunde

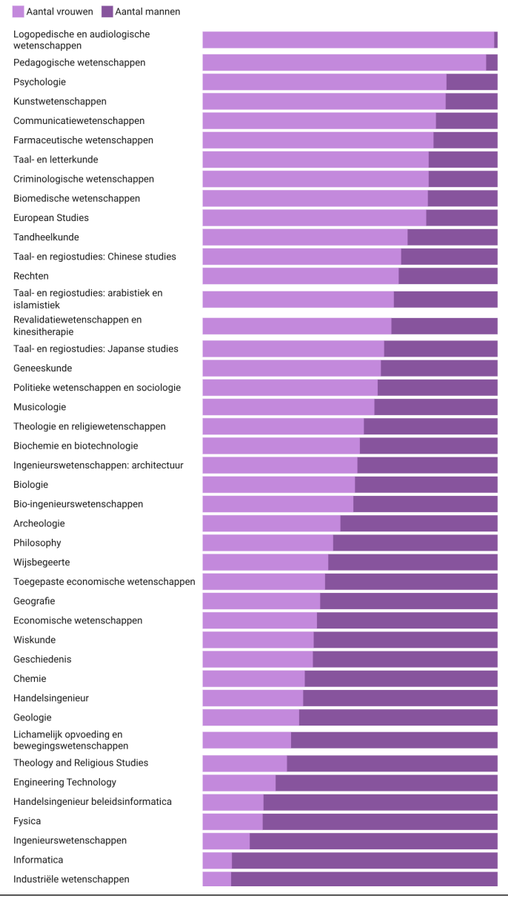
Die prioriteit om beleid uit te rollen, verschilt dan ook per faculteit. Aan de faculteit Geneeskunde staat het thema niet hoog op de agenda. 'We moeten niet terug naar een paternalistische samenleving waarin alleen mannen arts willen worden', aldus decaan Chris Verslype. 'Waarom zoveel meisjes voor een medische richting kiezen? Omdat ze heel verstandig zijn', meent hij.

Het huidige overwicht aan vrouwelijke studenten in de (bio) medische opleidingen kan volgens hem ook een ander probleem verhelpen: de genderkloof in de gezondheidszorg. 'Er is nog steeds veel onwetendheid over hoe we met vrouwelijke patiënten moeten omgaan', zegt Verslype. 'Het blijft problematisch hoe vrouwen in de zorg benaderd worden, ook op vlak van onderwijs en onderzoek.'

Er zijn namelijk grote verschillen in hoe mannen en vrouwen worden onderzocht, gediagnosticeerd en behandeld binnen de geneeskunde. Zo wordt pijn bij vrouwelijke patiënten systematisch onderschat, krijgen zij vaker late of foutieve diagnoses en worden zij ondervertegenwoordigd in klinische trials. Door dat laatste hebben vrouwen vaker last van ernstige bijwerkingen bij medicatie.

Aantal mannelijke en vrouwelijke studenten per bacheloropleiding aan de KU Leuven

Totale relatieve aantallen generatiestudenten aan de KU Leuven, voor de tien meest recente cohorten. Exclusief internationale studenten en enkel campus Leuven, 2025.

© Helena Lanssens

Loempialand viert tiende verjaardag: 'Een concept dat werkt moet je niet veranderen'

Bekende eettentjes mogen dan wel talrijk zijn in Leuven, maar Loempialand mag vanaf dit jaar een belangrijke mijlpaal afvinken. Het Vietnamese restaurant heeft namelijk al tien jaar dezelfde eigenaar. 'Door elke dag in de verkoop te staan, herken ik vaste gezichten snel.'

HELENA LANSSENS

Wanneer je de Leuvense student bevraagt over snel en goedkoop eten, zal de naam 'Loempialand' ongetwijfeld ter sprake komen. De zaak bestaat al sinds 2014 en werd twee jaar later overgenomen door Luat Cuong Nguyen. Hij mag daarom de tiende verjaardag van zijn iconisch eetplekje vieren.

Luat liet na zijn overname de herkenbare merknaam intact en zag het eettentje de afgelopen jaren uitgroeien tot een niet te missen halte voor elke student. 'Toen ik de zaak overnam, was Loempialand al vrij bekend onder de studentenpopulatie', vertelt hij. 'De interactie met de studenten leidt niet alleen tot gesprekken over de verfijning van de ribbetjessaus, maar ook tot een emotioneel afscheid na de examens in juni.'

Een rijke geschiedenis

Dat het loempiaconcept in onze streek zo populair werd, heeft historische wortels. 'De vorige eigenaar heeft het idee en zijn eigen recepten meegebracht uit Nederland', legt Luat uit. 'Daar werd de loempia razend populair toen het product tijdens de koloniale periode vanuit Indonesië werd geïmporteerd. Vietnamese vluchtelingen in Nederland hebben de term vervolgens overgenomen en nadien is dat overgewaaid naar Vlaanderen.'

© Helena Lanssens

'De ribbetjes genieten nog steeds mijn persoonlijke voorkeur'

— Luat Cuong Nguyen, eigenaar van Loempialand

Hoewel het concept behouden bleef, is er doorheen de jaren veel veranderd. De grootste evolutie zit volgens Luat in de smaak van de gerechten. 'Aanvankelijk bleven we trouw aan de basissmaken, maar langzamerhand verfijnden we de recepten en stelden we deze af op de voorkeuren van de studenten.'

Zo luisterde hij naar feedback en de resten in de toog vertelden hem wat al dan niet in de smaak viel. 'In het begin bleken de sauzen te zoet, dus hebben we die verfijnd en evenwichtiger gemaakt. Dat heeft geleid tot een groter verbruik en hogere verkoopcijfers', verduidelijkt de eigenaar.

De verkoop van ribbetjes bijvoorbeeld, evolueerde in tien jaar tijd van dertig kilogram per maand naar dertig per week. 'Hoewel de kippenballetjes en de loempia's de absolute topfavorieten zijn, genieten de ribbetjes nog steeds mijn persoonlijke voorkeur.'

Het familiebedrijf draait op volle toeren en dat vertaalt zich in meer klanten dan tien jaar geleden. Terwijl hij zelf elke dag twaalf uur achter de toog staat, kookt zijn vrouw in de keuken en neemt zijn dochter de Instagramposts voor haar rekening. Het harde werk schrikt Luat niet af. Als zoon uit een gezin van dertien kinderen werkte hij onder meer op de luchthaven en bij Colruyt.

Bekende gezichten

Na tien jaar koestert Luat de band met de studenten het meest. 'Door elke dag in de verkoop te staan, herken ik vaste gezichten snel. Maar het blijft wel moeilijk om alle namen te onthouden', lacht hij.

Elk jaar zijn er tientallen vaste dagelijkse klanten. Luat herinnert zich een student wiens dagelijkse bezoek resulteerde in zeventien volle klantenkaarten. 'Deze jongen is ondertussen afgestudeerd, maar komt nog steeds langs wanneer hij in de buurt is.'

Ook vertelt Luat dat er in juni studenten komen die met moeite de loempiatraditie kunnen loslaten. 'Ik apprecieer de dankbaarheid die ik van de studenten terugkrijg. Na de rustige zomervakantie kijk ik telkens uit naar de komst van nieuwe studenten.' De komende tien jaar wil hij de kwaliteit en de eigenheid van Loempialand dan ook behouden. 'Een concept dat werkt, moet je niet veranderen. Het zijn enkel de mensen die veranderen', legt Luat uit.

Ter gelegenheid van de tiende verjaardag van zijn zaak plant Luat binnenkort een verrassing voor zijn klanten. Die is gebaseerd op suggesties die hij doorheen de jaren kreeg van de studenten zelf. Wat die verrassing precies inhoudt, blijft nog even geheim. Wie benieuwd is, gaat rond december best eens langs om het te ontdekken.

© Robin Geukens

© dwars/UAntwerpen

© UGent/Cristophe Vander Eecken

Stilte aan de top: waarom Vlaamse rectoren liever de sereniteit bewaren

De huidige lichting rectoren houdt zich opvallend afzijdig in het publieke debat. Universiteitsbestuurders kiezen vaker voor de luwte. 'Zeggen dat de minister er niks van bakt, is gevaarlijk.' GUILLAUME BEAUPREZ-ANSEEUW

Waar vroegere rectoren als Rik Torfs, Herman Van Goethem en Caroline Pauwels ooit het publieke debat naar hun hand probeerden te zetten, kiest de huidige generatie Vlaamse rectoren opvallend vaak voor de luwte. De tijd dat een rector automatisch transformeerde in een bekende Vlaming lijkt daardoor voorbij. Vandaag kiest de universitaire top merkbaar vaker voor de rust van zijn of haar bestuurskamer.

De media-aanwezigheid van de Vlaamse rectoren loopt sterk uiteen. Aan de UAntwerpen zoekt rector Herwig Leirs bij vlagen de media op met opiniestukken en brieven. Aan de KU Leuven kiest rector Severine Vermeire voor een eerder gereserveerde houding. In de Arteveldestad raakte Petra De Sutter dan weer verstrikt in een reeks moeilijke dossiercrisissen.

Die uiteenlopende stijlen leggen een fundamentele vraag bloot over het hedendaagse academische leiderschap. Is de rector als publieke intellectueel stilzwijgend ten onder gegaan aan koudwatervrees? Of kijken we eerder naar een noodzakelijke herbronning in een steeds complexer en politieker onderwijslandschap?

Karakter boven strategie

Volgens professor Journalistiek en communicatiemanagement Baldwin Van Gorp (KU Leuven) ligt de verklaring voor die verschillende stijlen primair bij de individuele persoonlijkheid van de rectoren zelf. 'Het is heel sterk gelinkt aan wie je bent, eerder dan dat de functie die houding dicteert', verduidelijkt Van Gorp. 'Iedereen geeft daar een andere invulling aan, afhankelijk van waar men zich comfortabel bij voelt.'

Over de Leuvense rector Severine Vermeire merkt Van Gorp op dat haar introverte profiel bepalend is voor haar optredens. 'Als media-optredens niet helemaal je ding zijn, blijf je er beter wat van weg. Het is verstandiger om de luwte op te zoeken dan dat je de controle verliest en het in je gezicht ontploft.'

> 'Een rector moet het gevoel geven dat hij of zij tussen de studenten en professoren staat'
>
> — *Baldwin Van Gorp, professor Journalistiek (KU Leuven)*

Die gereserveerdheid uit zich volgens Van Gorp ook in de dagelijkse omgang op de campus. 'In een sociale setting zal een introvert iemand minder snel benaderen. Dat is puur menselijk, maar in een mediacontext wordt dat al snel gelezen als afstandelijkheid of een gebrek aan profiel.'

Toch heeft terughoudendheid een schaduwzijde, want media-aandacht kan een universiteit juist enorm versterken. Van Gorp verwijst naar wijlen Caroline Pauwels aan de VUB. 'Als het marcheert, kan dat het imago van de universiteit heel erg ten goede komen', onderstreept hij. 'Maar het moet wel bij je karakter passen.'

Bovendien dreigt een gereserveerde rector intern onzichtbaar te worden voor studenten en personeel. 'Een rector moet wel het gevoel geven dat hij of zij tussen de studenten en professoren staat', vindt Van Gorp. 'Intern aanwezig en aanspreekbaar zijn is essentieel.'

Naast persoonlijkheid speelt ook de veranderde maatschappelijke context een doorslaggevende rol. In een sterk gepolariseerd klimaat kan een verkeerde uitspraak of foute nuance op sociale media meteen escaleren. 'Als een rector een door AI gehallucineerd citaat de wereld instuurt, krijg je vandaag alles over je heen', analyseert Van Gorp.

Bij de leest

Professor persuasieve communicatie Tim Smits (KU Leuven) onderstreept dat de rol van de alwetende publieke intellectueel verleden tijd is. 'In het verleden zag je rectoren die expert beweerden te zijn over heel wat topics', legt Smits uit. 'Dat wordt binnen een universiteit echt niet meer gepikt.'

Een universiteit telt immers op elk vakgebied tientallen gespecialiseerde onderzoekers. 'Als rector moet je je vooral beperken tot de zaken waar je over mag spreken: de universiteit in haar geheel en je eigen expertisegebied', benadrukt Smits. 'Alles daarbuiten veroorzaakt wrevel op de eigen werkvloer, tenzij je natuurlijk de stem van experten probeert te versterken vanuit het rectoraat.'

> 'Het mandaat van een rector is uitgegroeid tot een gigantisch moeilijke functie'
>
> — *Peter Van Aelst, professor politieke communicatie (UAntwerpen)*

Behalve de mediadruk speelt de financiële afhankelijkheid van de overheid een cruciale rol. Dossiers zoals de strengere studievoortgangsmaatregelen van minister van Onderwijs Zuhal Demir (N-VA) of besparingsmaatregelen op internationale studenten zetten de verhoudingen op scherp. Universiteiten balanceren daardoor voortdurend op een koord tussen maatschappelijke kritiek en politieke *goodwill*.

Professor politieke communicatie Peter Van Aelst (UAntwerpen) wijst op die kwetsbare relatie met het beleid. 'Zeggen dat de minister van Onderwijs er niets van bakt, is een gevaarlijk statement als je afhankelijk bent van overheidsgeld', stelt hij. 'Dat noopt tot bestuurlijke voorzichtigheid.'

Universitaire bestuurders verkiezen daardoor vaak het discrete overleg achter de schermen boven een openlijke confrontatie in de pers. Muisstille diplomatie in de kabinetten haalt in het huidige klimaat vaak meer uit dan gebalde taal in de krant.

Meerdere functies

Bovendien is het mandaat van de rector uitgegroeid tot een vrijwel onmogelijke spagaat. 'Het is een gigantisch moeilijke functie geworden', merkt Van Aelst op. 'Je moet een topmanager zijn van een reusachtige organisatie en tegelijk maatschappelijk communiceren, maar vooral voeling houden met onderwijs en wat er leeft bij de studenten.'

Daar wringt vaak het schoentje, want rectoren worden niet of in beperkte mate opgeleid voor die rol. 'Zo'n persoon is professor geweest en kent het DNA van de universiteit', verduidelijkt Van Aelst. 'Maar die persoon is niet opgeleid als manager, en ook niet als woordvoerder. Toch verwachten we wel ergens dat hij of zij al die functies combineert.'

Daarnaast is een universitaire gemeenschap intern sterk verdeeld over maatschappelijke kwesties. 'Een universiteit is een gebouw met veel verschillende kamers', legt Van Aelst uit. 'Zodra je als rector een uitspraak doet over gevoelige dossiers als Israël-Palestina, krijg je sowieso interne kritiek.'

> 'Als het rookt, kan je beter zelf zeggen dat het rookt, voordat mensen zelf moeten ontdekken dat het kot in brand staat'
>
> — *Tim Smits, professor persuasieve communicatie (KU Leuven)*

Op crisismomenten wordt die problematiek extra pijnlijk zichtbaar, zoals bij het UGent-rectoraat van Petra De Sutter. Toegenomen druk door tuchtzaken, campusprotesten en de AI-speechblunder brachten het bestuur in zwaar weer.

'Dat zijn echt klotedossiers voor een rector', benadrukt Van Aelst onomwonden. 'Wat je ook zegt of doet, het is nooit genoeg of het is te veel. Dan wil je de media schuwen en het liefst intern oplossen. Ik heb eerlijk gezegd wel wat compassie met een rector op zo'n momenten.'

In zulke situaties luisteren besturen opvallend vaak naar juridisch advies om terughoudend te zijn. Smits waarschuwt echter voor die juristenreflex. 'Bij tuchtcases raden juristen af om compleet transparant te zijn. Maar vanuit crisiscommunicatie geldt: als het rookt, kan je beter zelf zeggen dat het rookt, voordat mensen zelf moeten ontdekken dat het kot in brand staat.'

'Op die manier kan goed doordachte strategische communicatie een evenwicht vinden tussen verschillende belangen en stakeholders, en tegelijk toch tot zichtbare communicatie leiden', voegt Smits toe.

Collectieve communicatie

Om risico's te vermijden, zoeken rectoren vaak dekking achter gezamenlijke nota's van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR). Smits merkt op dat de keuze om op momenten of bij gevoelige dossiers weinig pro-actief te communiceren enerzijds menselijk is maar anderzijds vaak een negatief effect heeft als communicatiestrategie.

Volgens Smits mag een universiteit met zoveel expertise best wat meer maatschappelijke moed tonen. 'Je hoeft geen populist op sociale media te worden, maar je kan wel met gebalanceerde argumenten gewicht in de schaal leggen', oppert hij.

'Dat verwachten zowel interne als externe stakeholders van een universiteit met de status van de KU Leuven, net zoals dat geldt voor de andere Vlaamse universiteiten', besluit hij.

© dwars/UAntwerpen

© Sabine Mosman

© UGent/Cristophe Vander Eecken

Hoe Erasmus het leven van studenten verandert: 'Zonder mijn Erasmus had ik dat misschien niet gedaan'

Veel studenten beschrijven hun Erasmuservaring als de tijd van hun leven. In deze rubriek kijken we naar wat deze ervaring zo speciaal maakte. En hoe die hun keuzes nadien beïnvloedde. KATO STORMS

© Miro Vermeulen

Voor dit eerste nummer van de rubriek vertellen enkele redactieleden over hun onvergetelijke Erasmuservaring. Onze redacteur Foto, Miro Vermeulen, mocht genieten van de meest fotogenieke plekken in Lissabon.
Alle goede muziek lijkt dezer dagen uit Ierland te komen. Als redacteur Cultuur kon Nuria Florizoone daarom niet anders dan naar Dublin gaan. De TVeto's zijn vooralsnog in het Nederlands, maar redacteur Ella Callebert zou het even vlot in het Spaans doen. Zeker na haar semester in Valencia.

Welke impact heeft je Erasmuservaring gehad op onder andere je studie?

Miro Vermeulen: 'Ik denk dat ik mee daardoor de Engelstalige master heb opgenomen, want ik kende niemand die dat ging doen. We zitten daar ook bijna enkel met internationale studenten. Zonder mijn Erasmus had ik dat misschien niet gedaan.'

Ella Callebert: 'Ik had besloten om mijn thesis in het Spaans te schrijven. Dat had ik zonder mijn Erasmuservaring niet gedaan. Maar ik heb in Valencia een semester lang in het Spaans gestudeerd, waardoor ik die keuze wel heb gemaakt.'

'Er is een verschil tussen wie ik voor mijn Erasmuservaring was, en wie ik nu ben'

— *Nuria Florizoone*

Nuria Florizoone: 'Bij mij had het niet per se een impact op mijn studies. Het was vooral een verrijkende ervaring op persoonlijk vlak.'

Heb je het gevoel dat je alles uit je Erasmus hebt gehaald of zou je dingen anders aanpakken?

Ella: 'Ik zou niet per se iets anders doen. Ik had wel wat ongeluk, want ik zat in Valencia toen de overstromingen daar waren. Daardoor heb ik een maand lang online les gehad. Dat was net toen ik mijn Spaanse klasgenoten leerde kennen. Ik heb met hen dan niet echt een band kunnen opbouwen want ik zag die niet meer. Gelukkig had ik wel veel internationale vrienden.'

'Dus ik had misschien graag meer contact gehad met de *locals*. Maar dat kwam dus voornamelijk door de omstandigheden. Ik heb dan wel van de gelegenheid gebruik gemaakt om een week naar Marrakesh te gaan. Zo had ik ook wel het gevoel dat ik er alles heb uitgehaald.'

'Je Erasmuservaring hangt ook echt af van de mensen met wie je bent'

— *Miro Vermeulen*

Nuria: 'Ik ben lid geweest van een paar *societies*, zoals de Film Society en de Chess Club. Dat vond ik wel echt een meerwaarde. Je kwam daardoor veel in contact met de *locals* die dan ook dezelfde interesses hadden. Er waren ook wekelijks activiteiten waardoor je een routine uitbouwde. Daarnaast heb ik ook veel van Ierland gezien.'

Miro: 'Ik heb er echt alles uitgehaald. Vanaf dat mijn lessen gedaan waren, heb ik heel veel kunnen reizen.'

Zijn jullie al terug geweest naar jullie Erasmusstad?

Miro: 'Ik ben in de zomer terug gegaan. Ik ben op plaatsen geweest waar ik op Erasmus elke dag kwam en het voelde wat raar om daar terug te zijn. het voelde wat raar om terug te zijn, maar ook heel leuk. Ik wil zeker nog vaker terugkomen.'

Ella: 'Ik ben nog niet teruggegaan naar Valencia, maar dat zou ik wel willen. Het is wel zo dat de mensen er dan niet meer zijn. Want mijn vrienden heb ik wel nog veel gezien. Zij zijn bijvoorbeeld ook naar Leuven gekomen.'

'Sinds ik op Erasmus ben geweest, kan ik wel beter relativeren'

— *Ella Callebert*

Nuria: 'Ik ben deze zomer nog terug geweest en dat voelde ook raar toen ik door de straten liep. Dat zet je ook aan het denken over hoe ver je al gekomen bent. Er is een verschil tussen wie ik toen was en wie ik nu ben. Mijn Erasmuservaring heeft daaraan bijgedragen.'

Miro: 'Je Erasmuservaring hangt ook echt af van de mensen met wie je bent. Ik had een even leuke ervaring kunnen hebben in een andere stad, maar met exact dezelfde mensen. Die maken het echt.'

Heb je iets geleerd op Erasmus dat je ook hebt meegenomen naar hier?

Ella: 'Sinds ik op Erasmus ben geweest, kan ik wel beter relativeren. Ik heb geleerd dat ik ook dingen kan doen in het weekend en niet altijd met school moet bezig zijn. Dat heb ik mee naar Leuven genomen en daar ben ik wel blij mee.'

'Ik miste vooral mensen, geen dingen. Buiten frieten misschien'

— *Miro Vermeulen*

Miro: 'Zo die mentaliteit van op alles ja zeggen. Voor Erasmus was ik vaker van: "Oh nee ik heb nog een deadline. Ik weet niet of ik echt zin heb." Nu ben ik echt van: "Nee, ik ga gewoon!"'

Nuria: 'Ik vind dat de mensen hier minder spontaan zijn. Op Erasmus word je echt geforceerd om mensen aan te spreken. Dat maakt ook wel dat iedereen met iedereen praat en het spontaner is. Dat zou ik hier ook willen.'

En omgekeerd, wat had je graag op Erasmus gehad?

Ella: 'Ik heb echt niets gemist. Ik heb de tijd van mijn leven gehad.'

Miro: 'Ik miste vooral mensen, geen dingen. Buiten frieten misschien.'

Nuria: 'Vol-au-vent, toen ik dat niet had, miste ik het.'

Allemaal: 'En normaal brood van de bakker.' (*enthousiast*)

Een pub in Dublin. © Nuria Florizoone

Ciudad de las Artes y las Ciencias in Valencia. © Ella Callebert

beeld **Aiko Schurmann**

Samen sterk! Of samen verblind?

Yaman Yilmaz kijkt hoopvol naar de studentenprotesten in Frankrijk, al zit er ook een duistere kant aan die protesten. 'De collectiviteit kan als instrument gebruikt worden om te verkrijgen wat men wil.' YAMAN YILMAZ

De stad van de liefde is in de afgelopen weken veranderd in de stad van het protest. Ik heb het dan over Parijs. Studenten zijn collectief op straat gekomen om te protesteren tegen, onder meer, de slechte onderwijskwaliteit en het leven dat steeds duurder wordt. De beelden van de protesten die op sociale media circuleren zijn tegelijkertijd fascinerend en schokkerend.

Hoop in hopeloze tijden

Vandaag de dag leven we in een wereld waarin heel veel kan gebeuren op korte tijd, de toekomst onzeker is en de mens stilletjes aan betekenis verliest. Vooral de jongere generatie ligt daarvan wakker. Wanneer ik een babbeltje sla met een vriend of toevallig de discussie van de tafel naast ons op café meevolg, merk ik opvallend vaak dat het over zorgwekkende problemen in het leven en de daarbij horende angsten gaat.

De protesten hebben duidelijk invloed gehad op het politieke landschap in Frankrijk

We mogen niet alle hoop verliezen. De studenten in Parijs – en ondertussen ook in andere steden in verschillende landen – hebben aangetoond hoe sterk we kunnen zijn als we samenkomen en een doel nastreven. De protesten hebben duidelijk invloed gehad op het politieke landschap in Frankrijk.

Die overwinningen geven de jongeren terug hoop. Ze tonen dat we onze doelen kunnen bereiken als we er samen naartoe werken en dat we effectief verandering kunnen teweegbrengen. Terwijl men de hoop verliest in deze wereld, plant de collectiviteit daarentegen een stukje hoop en moed.

De symptomen van de protesten

De collectiviteit kan dus als een instrument gebruikt worden om te verkrijgen wat men wil. Hier komt een gevaar bij kijken: de collectiviteit kan ook dienen voor een slecht doel. De geschiedenis biedt ons tal van voorbeelden aan waarin de collectiviteit ten dienste staat van slechte doelen.

Op de filmpjes op sociale media is te zien hoe de eigenaars van de winkeltjes de massa proberen tegen te houden en vervolgens terneergeslagen zitten te huilen, omdat ze misschien wel hun enige inkomstenbron verloren zijn. Daarnaast zijn er auto's en gebouwen in brand gestoken.

De demonstranten, waarschijnlijk vol van adrenaline, hebben wellicht niet aan de gevolgen van die branden gedacht. De eigenaars van die auto's hebben dat toch niet verdiend? Bovendien zijn die branden ook nog eens schadelijk voor het milieu.

De psychologie van de collectieve geest

Hoe komt het nu dat een gevoel van samenhorigheid zowel tot deze positieve als negatieve gevolgen kan leiden? Analoog aan de recente protesten in Parijs, maakte Gustave Le Bon, een Franse *polymath*, de commune van Parijs mee. Hij haalde daaruit inspiratie om zijn theorie over de massapsychologie uit te werken.

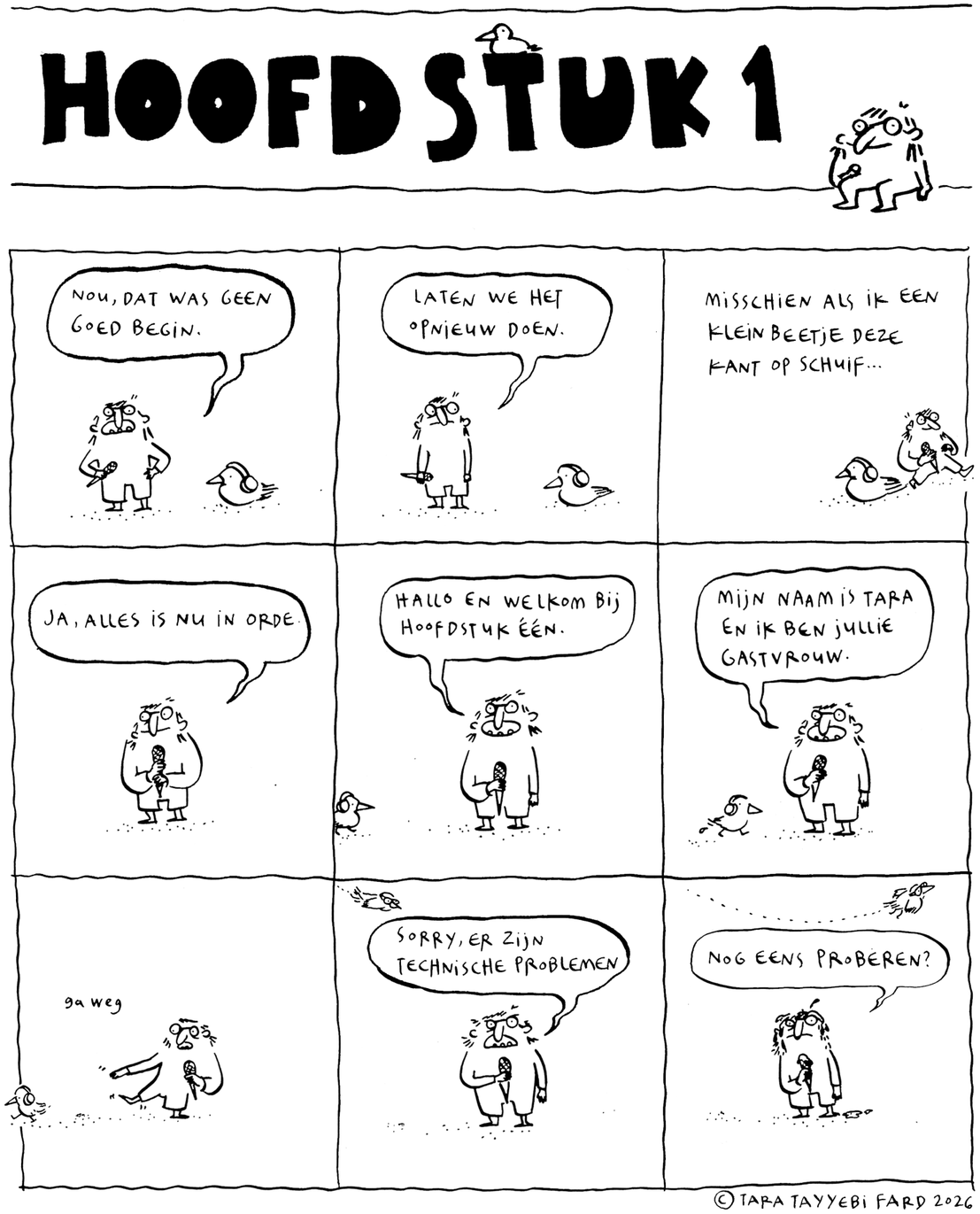
Le Bon stelde drie belangrijke bevindingen vast die toepasbaar zijn op de protesten. Hij stelt dat in grote groepen de anonimiteit van een individu stijgt, waardoor zijn verantwoordelijkheid daalt. Tijdens de protesten speelt de anonimiteit van de demonstranten een modererende rol. Omdat ze met zoveel zijn, verdwijnen de verantwoordelijkheden op individueel niveau. Elk individu, binnen een grote groep, is bereid om onverantwoorde dingen te doen.

Tijdens de protesten speelt de anonimiteit van de demonstranten een modererende rol

Daarnaast stelde Le Bon dat emoties besmettelijk zijn binnen een grote groep. Tijdens zo'n protest voel je automatisch mee met de groep, omdat je er deel van uitmaakt. De emotionele geestestoestand van het individu krijgt vorm binnen en door de massa.

Ten slotte, stelt hij, worden suggesties als waarheden beschouwd in grote groepen. Men verliest kritisch denkvermogen en volgt de collectieve geest. We kunnen uit deze bevindingen en uit de recente gebeurtenissen concluderen dat zo'n collectieve geest effectief heel krachtig kan zijn, maar dat die tegelijkertijd de potentie in zich draagt om met die kracht voor opschudding te zorgen.

Yaman Yilmaz is Vetoraan en student Psychologie aan de KU Leuven.

Van *code* naar *cure*? Rune Bobbaers over eigen ontwerp insulinepomp: 'We zijn niet besmettelijk'

Jong, gedreven en vol plannen: Rune Bobbaers kijkt verder dan enkel zijn scherm. Zo creëerde hij zijn eigen insulinepomp die uitgroeide tot een Europees succes. JUTTA HEYLEN

Wanneer Rune Bobbaers de redactie binnenstapt, is het ijs snel gebroken. We lachen, maken een praatje en zoeken snel een plekje om ons gesprek te beginnen. Achter de zeventienjarige schuilt een hoofd dat zelden stilstaat. Rune is overal in thuis: student Computerwetenschappen en monitor bij JOMBA, het vakantieaanbod van Kazou voor jongeren met specifieke zorgvragen.

Maar sinds kort voegt hij daar een nieuwe prestatie aan toe: winnaar van het meest innovatieve digitale project van Europa bij de European Contest for Young Scientists.

Daar stelde hij Insulin Is Not The Solution voor, een project waarin hij zijn eigen versie van een insulinepomp ontwikkelde voor mensen met diabetes type 1. Met zijn innovatieve idee wil hij technologie inzetten om het leven van mensen met diabetes te verbeteren.

Insulin Is Not The Solution: hoe is dat project ontstaan?

Rune Bobbaers: 'Het project is eigenlijk ontstaan doordat ik me afvroeg welke technische kant zich schuilhield achter onze insulinepompjes. Zelf leef ik al vijftien jaar met diabetes en ben ik altijd geïnteresseerd geweest in coderen. Of het een passie is? Ik doe het heel graag en ik ben er van kleins af aan mee bezig geweest, dus het is meer een gewoonte. Ik zou eerder andere dingen een passie noemen, zoals mijn werk bij Jomba.'

En hoe ziet de toekomst van het project eruit?

'Dat is een heel leuke vraag, waar ik zelf het antwoord niet op weet. *(lacht)* Ik ben nu naar verschillende mogelijkheden aan het kijken. Ik hoop dat het meer de onderzoekskant opgaat, maar dat is niet zo makkelijk.'

Hoe verschilt jouw project van andere insulinepompen zoals de T-slim of de Medtronic?

'Het is in eerste plaats niet echt gericht op medische doeleinden. Het originele doel was een laagdrempelige pomp maken om er met diabeten over te kunnen praten.'

'Dat is dan nu geëvolueerd naar het inclusiever maken van de *interfaces* van de pompen. Dus in plaats van te werken met getalletjes en grote geluiden, probeer ik het laagdrempeliger te maken voor kinderen. Maar omdat we die focus op kinderen leggen, zorgt dat er ook voor dat buitenstaanders veel makkelijker mee zijn in het verhaal van een insulinepomp.'

'Bij een te lage bloedsuiker van 60 mg/dl verschijnt onze mascotte Hippo met bijvoorbeeld een tekenfilmfiguurtje dat verdrietig is. Het is iets uit hun leefwereld dat heel makkelijk herkenbaar is. In plaats van heel grote getalletjes en heel zware geluidjes, kunnen we de prikkels aanpassen, zodat het beter is afgestemd op hen.'

Binnenkort sta je op de Wetenschapsdag van het UZ Leuven met je project. Kijk je ernaar uit?

'Ik krijg maar tien minuutjes, hoor. Eerst gaan dokters en doctoraatstudenten babbelen over hun onderzoek en hun thesis. Als eerstejaartje is het toch wel overweldigend om daar met mijn huis-tuin-keukenprojectje te staan. *(lacht)* Maar ik ben wel blij dat ze me die tien minuten hebben gegeven.'

Hoe overweldigend was het om op de conferentie van European Contest for Young Scientists te spreken?

'Enorm. Maar het was echt een heel toffe week waarin ik heel veel leuke mensen heb leren kennen. Het is de grootste competitie van Europa op dat vlak. Er komen heel veel projecten die universiteitsgeld, overheidssteun of subsidies krijgen. Dat had ik allemaal niet.'

'Ik heb dan de selectie van België gewonnen, waardoor ik ons land mocht vertegenwoordigen. En daar werd mijn project uitgeroepen tot het meest innovatieve digitale project van Europa, wat wel chique is en vooral heel onverwachts op me afkwam.'

© Rune Bobbaers

Hoe heeft diabetes jouw studentenleven tot nu toe beïnvloed?

'Toch wel wat. Ik weet dat er veel diabeten zijn die niet in Omkaderd Wonen *(kot waar studenten met en zonder functiebeperking samenwonen, red.)* zitten. Maar ik heb zelf wel de keuze gemaakt om in dat traject te stappen. Ik wou eigenlijk heel graag naar Gent om de klik te behouden met mijn vrienden en andere mensen van ons diabeteskamp. Maar in Gent hadden ze geen Omkaderd Wonen, dus dat heeft wel keihard mijn keuze voor Leuven bepaald.'

Krijg je wel faciliteiten voor je diabetes?

'Ik moet verplicht ieder examen op de eerste rij gaan zitten, omdat ze mijn gsm willen controleren. Zo kunnen ze daarop mijn bloedsuikerwaardes zien. En als mijn pomp afgaat, moet de toezichthouder mijn gsm brengen en langs me staan om naar mijn scherm te kijken.'

Word je er niet boos van dat je soms zo anders behandeld wordt?

'Aan de ene kant zorgt die functiebeperking ervoor dat ik bepaalde vrijheden en kansen krijg, zoals de kans om omkaderd te wonen. Ik heb nu een dubbele rol: ik ben omkaderde en omkaderaar. Dus 's nachts krijg ik nachtpermanentie in het geval dat ik te een lage bloedsuiker krijg. Overdag sta ik dan samen met anderen in voor de rest van de kotgenoten met een functiebeperking.'

'Maar aan de andere kant heb ik er soms

'Wanneer ik een te hoge bloedsuiker heb, maak ik soms de grap: "Nu ben ik weer een jaartje kwijt"'

echt wel genoeg van. Ik heb een les moeten missen omdat ik naar het ziekenhuis moest. Mij werd beloofd dat ik altijd opnames krijg, omdat alle lessen opgenomen worden. Dan stuur je daarvoor een mailtje naar de ombudsdienst om achteraf de boodschap te krijgen: "Ah ja. Daar zijn geen opnames van, jammer." Dat is echt frustrerend.'

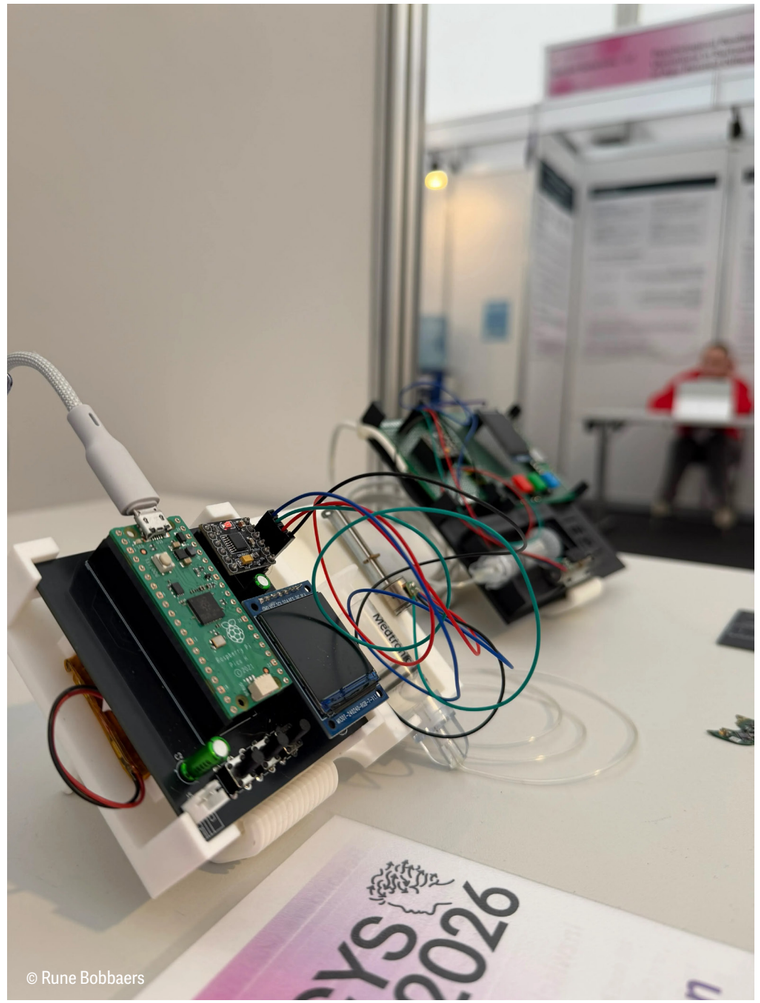
'We maken afspraken. Ik boek alles in op basis van die afspraken. En nu moet ik gaan ronselen voor notities? Het is jammer dat de beloftes niet altijd even goed nagekomen worden.'

Heb je schrik voor de gevolgen van diabetes?

'Een ernstig lage bloedsuiker krijgen, vooral 's nachts, is altijd een grote angst die iedereen met zich meedraagt. En als je gaat kijken naar een te hoge bloedsuiker en naar de langetermijngevolgen ervan: schade aan je ogen, zenuwschade, nierschade... dan is dat nog zo veraf.'

'Maar soms spookt het idee rond dat ik echt van het leven moet genieten. Voor iedereen is de toekomst een vraagteken. Wanneer ik een te hoge bloedsuiker heb, maak ik soms de grap: "Nu ben ik weer een jaartje kwijt."'

'Dus je bent er onbewust wel altijd mee bezig, of je het nu wilt of niet. Maar behandel ons alsjeblieft gewoon als normale mensen. Toon wat meer begrip, je ziet de *struggles* niet altijd. Praat misschien eens met ons. Wij zijn niet besmettelijk!' *(lacht)*

© Rune Bobbaers

Roel Steeno: 'Als je met jezelf lacht, dan heeft niemand nog munitie'

© Nuria Florizoone

Roel Steeno (52) werkt als publieksopwarmer én jurylid bij *De Slimste Mens ter Wereld*. Tussen de opnames door is hij bezig met zijn eerste zaalshow. 'Het is een redelijk eenzaam beroep: je hoort eigenlijk nergens bij.' SERVAAS VERHELST, NURIA FLORIZOONE

Roel Steeno is al lange tijd werkzaam als publieksopwarmer. Tijdens het drieëntwintigste seizoen van *De Slimste Mens ter Wereld* kreeg hij plots de vraag om zelf mee te quizzen. Hij schopte het tot in de finale, maar greep net naast de overwinning. Tegenwoordig doet hij mee als jurylid en is hij bovendien aan de slag als comedian.

Steeno ontvangt ons bij hem thuis met een multivruchtensapje en een schaaltje oreo's. Hij laadt nog haastig zijn boodschappen uit voordat hij ons te woord staat. De grote kast vol cd's in zijn woonkamer getuigt van zijn liefde voor muziek. Wellicht niet toevallig was Steeno jarenlang actief als straattheaterartiest. Best ongewoon om doordeweeks overdag inkopen te doen in de Colruyt, toch? Wel, blijkbaar niet als je publieksopwarmer bent.

Hoe ziet het leven van een publieksopwarmer eruit?

Roel Steeno: 'Zoals je ziet *(het interview vindt op een maandagvoormiddag plaats, red.)* moet ik overdag niet werken. In de namiddag vertrek ik naar het werk en dan beginnen de opnames. Afhankelijk van het programma kan het zijn dat ik tot middernacht bezig ben.'

'Omdat ik al jaren als publieksopwarmer aan de slag ben, heb ik ondertussen niet veel voorbereidingswerk meer. Ik praat vooral met het publiek en probeer daar grappige dingen uit te halen. Als dat niet lukt, val ik terug op een arsenaal aan mopjes dat ik al jaren gebruik.'

Heb je dan doorheen de jaren dé ultieme formule gevonden om mensen te laten lachen?

'Er zijn een aantal standaardgrappen die altijd wel werken, maar de ideale formule is natuurlijk heel moeilijk. Wat voor iemand grappig is, kan voor iemand anders minder grappig, aanstootgevend of flauw zijn.'

'Op feestjes zal ik eerder de stille in de hoek zijn'

'Op die manier kom ik ook wel eens in ongemakkelijke situaties terecht. Zo heb ik eens gelachen met de handtas van een oude dame. Daar hing een vossenstaart aan en ik vroeg wat daar de bedoeling van was. Het bleek de staart van haar overleden hond te zijn.'

'Gelukkig kon ze er uiteindelijk wel mee lachen, omdat ze zelfbewust was over de bizarre aard van het voorwerp. Dat is dan even pijnlijk in het moment zelf, maar ik heb mij er tot nu toe altijd wel weten uitlullen.'

Voel je druk om grappig te zijn?

'Eigenlijk valt dat wel mee. Bij *De Slimste Mens ter Wereld* doe ik twee opnames op een dag, goed voor zes uur aan een stuk draaien. Van die zes uur ben ik misschien twintig minuten met het publiek bezig en dan krijg ik dat wel vol gebabbeld.'

'De mensen vragen mij vaak of ik het zelf niet beu wordt, publieksopwarmer zijn. En vaste klanten komen al eens zeggen dat ik geregeld dezelfde mop vertel. Als je daarover nadenkt, zijn dat eigenlijk vreemde opmerkingen. Tegen een postbode zeg je toch ook niet dat die elke dag hetzelfde doet. Dat is voor iedereen zo.'

'Ik daag mezelf wel uit om dezelfde moppen op een andere manier te vertellen, door te variëren in intonatie of timing. Een grap kan dan plots nog heel anders klinken.'

Hoe blik je terug op je deelname aan *De Slimste Mens ter Wereld*?

'Ik zal misschien zelf even in de verf zetten dat ik het goed gedaan heb. Ik kwam er vlak voor de finaleweken bij en heb dan alle goede quizzers eruit *geflikkerd*. Aanvankelijk lieten ze me meer voor de grap deelnemen, maar dan werd het toch ineens serieus. Daar blik ik zeer tevreden op terug.'

'Ik zou graag nog eens meedoen. Nu heb ik 10 afleveringen meegedraaid en eindigde mijn avontuur in de finale. Ik wil weten hoe ver ik kan geraken als ik vanaf het begin meedoe. Is dat dan 15 keer, of 28 keer? Daar ben ik benieuwd naar.'

Twee van je humoristische rubrieken in de zomerprogramma's *De Zwarte Doos* en *1000 Zonnen* en *Garnalen* zijn vroegtijdig geschrapt na klachten van kijkers die het te grof vonden.

'Klopt.'

Vind je dat we overal mee moeten kunnen lachen?

'Dat is een heel moeilijk en gevoelig onderwerp, maar ik vind van wel. De Britse comedian Ricky Gervais heeft daar een interessante kijk op. Hij zegt: "Het is niet omdat je beledigd bent, dat je ook gelijk hebt." En daar kan ik mij in vinden.'

'Veel hangt af van hoe je publiek reageert. Als je een mop maakt voor honderd man en er zijn er twee kwaad, dan scheelt er iets bij die twee mensen. Als je een mop maakt voor honderd man en er is negentig man kwaad, dan zal er iets schelen met die mop.'

'Op restaurant is dat ook zo. Als ik een slechte review lees, gaat mij dat niet tegenhouden om daar te gaan eten. Bij veel slechte reviews zal ik toch twee keer nadenken. Ik vind dus wel dat comedians rekening moeten houden met de noden en gevoelens van mensen, op voorwaarde dat het een grote groep is.'

'Er zal altijd iemand zijn die niet met je grappen kan lachen, wat overigens hun goed recht is. Ik ben zelf geen grote lacher wanneer ik naar comedyshows ga. Dat kruipt wel in je kop als je op het podium staat, maar als comedian moet je tegenwind kunnen verdragen.'

Binnenkort ga je op tour met je comedyshow *Lelijke Rosse!*. Vanwaar die naam?

'Dat was één keer in de spiegel kijken en het klusje was geklaard. *(lacht)* Daar zit een vorm van zelfspot in die te maken heeft met leeftijdsgenoten die vroeger met mijn ros haar lachten. Ik heb daar geen trauma's aan overgehouden, maar ik denk wel dat de oorsprong van mijn mondigheid en zelfspot daar een beetje ligt. Als je met jezelf lacht, dan heeft niemand nog munitie.'

Hoe kijk je naar de toekomst?

'Oei. Toekomst? Ik ben 52, dus veel toekomst is er niet meer voor mij. *(lacht)* Ik ga vooral blijven doen wat ik nu doe. Ik denk niet dat er veel oude publieksopwarmers zijn, en ergens lijkt het me grappig om als oud mannetje dat nog te blijven doen.'

'Ook de comedy wil ik verderzetten. Ik heb dat vijftien jaar gedaan en met corona is dat dan stilgevallen. Daarna had ik het te druk en is er niet veel meer van gekomen, tot nu.'

'Als ik wild mag dromen, kijk ik ook richting mijn allergrootste passie: muziek. Ik kan goed drummen, zingen en gitaar spelen, maar alles net niet goed genoeg om volwaardig muzikant te zijn. Misschien is een goede tussenweg een heel eclectisch radioprogramma waar de focus ligt op muziek en wat leuke feitjes. Ik wil het zeker proberen, al weet ik niet of ik een goede radiostem heb.'

'Als comedian moet je tegenwind kunnen verdragen.'

© Nuria Florizoone

Deze studenten zijn *content creators*: 'Als je video's over studeren maakt, verwacht men dat je goede punten hebt'

Wesley Wu en Noa Suykens zijn zeker geen onbekenden: sommigen zien hen wel vaker passeren op hun *for you page*. Beiden maken ze *content* over hun studies die enorm aanslaat onder studenten. 'Ik denk dat het op een dag gewoon stopt.' KING DAVID NGAMBI, AMÉLIE BRAEM

De een is studente Politieke Wetenschappen, de ander studeert Rechten. Zowel Noa Suykens als Wesley Wu zijn naast studenten ook *content creators*. Ze maken allebei video's over hun studies die enorm aanslaan bij hun medestudenten.

Alle twee zijn ze in de Leuvense aula's populair door hun befaamde sociale media en dan springt voornamelijk TikTok in het oog. Wesley heeft welgeteld 11.000 volgers op het kanaal, maar ook Noa doet niet onder met haar *following* die ondertussen al 3000 trouwe aanhangers telt.

Op onze redactie klappen ze uit de school over hoe het voelt om mini-sterren te zijn in hun eigen klaslokalen en hoe ze omgaan met deze speciale combinatie van gedaantes. 'Maar noem me vooral geen influencer!', lacht Noa meteen als we de eerste vragen stellen.

Waarom zijn jullie eigenlijk begonnen met *content creation*? Toch geen evidente keuze, lijkt me.

Wesley: 'Ik zat al van jongs af aan op sociale media. Daarna stopte ik er even mee, maar toen ik me had ingeschreven aan de KU Leuven besloot ik om daar iets mee te doen. Die video's waren in het begin allemaal flops. Toen kwamen de startersdagen eraan en dan merkte ik dat ik meer reacties op mijn video's kreeg. '

Noa: 'Ik maakte in het begin eigenlijk memecontent. Dat ging direct heel goed en kreeg al relatief veel likes. Toen vroegen mensen mij in mijn DM's over mijn richting en of ik tips had voor bepaalde vakken maar ook over andere dingen, zoals hoe ik omging met de stress. Vervolgens maakte ik zo'n video en die had een heel goed bereik. Dat was het moment dat ik dacht: 'als deze video het goed doet, dan maak ik er nog wel wat.'"

Is het dan die studiecontent die het het beste doet op sociale media?

Noa: 'Ja, toch wel. Al is het moeilijk om telkens nieuwe thema's te vinden om content over te maken. Zeker in een richting als Politieke Wetenschappen die nogal onderhevig is aan verandering. Proffen, handboeken en zeker ook leerstof variëren van jaar op jaar.'

'Soms kan het dan wel moeilijk zijn om een informatieve video te maken. Daarom dat ik afwissel met die memecontent. Ik vind dat eigenlijk zelf het tofste om te doen en mensen reageren daar goed op. Ik zorg op die manier dus voor een combinatie.'

© Michiel Zazulia

'Ik plaats vooral wat ik graag wil, ik wil dichtbij mezelf blijven'

— Wesley, student Rechten

Wesley: 'Content dat het over het algemeen goed doet, moet *relatable* zijn. Denk maar aan examen- en blokcontent en studiemotivatie. Daardoor denkt men weleens dat ik de perfecte student ben, ook al was dat totaal niet mijn intentie.'

Ervaren jullie daardoor dan toch de druk om je als de perfecte student voor te doen?

Wesley: 'In mijn eerste jaar postte ik enorm veel video's waarin ik aan het studeren was. Dat kwam ook doordat ik de lesinhoud soms moeilijk begreep of lessen had gemist. Mensen waren best wel verrast toen ik herexamens had.'

'Als ik dan een dagvlog maak, is het studeren ook wel gewoon het interessantst om te filmen, waardoor het lijkt op alsof ik niets anders doe. Mensen zien dan een video waarin ik de hele dag aan het studeren ben van tijdens de blok, soms pas twee of drie maanden later, waardoor ze denken dat ik nog altijd zo studeer. Wat natuurlijk niet het geval is.' *(lacht)*

Merk je dat je soms herkend wordt door mensen op straat?

Wesley: 'Af en toe, wanneer ik dan ergens voorbijloop, dan hoor ik: "Dat is die van TikTok." Soms is dat grappig, maar als mensen echt op mij afstappen om te zeggen dat ze me herkennen van sociale media, dan kan dat af en toe wel wat ongemakkelijk zijn. Meestal zijn ze wel lief, hoor.'

'Toch ben ik niet naïef; ik weet ook wel dat mensen achter mijn rug negatief over mij praten. Via via kom je zulke dingen altijd te weten. Ik vraag me altijd af waarom ze het doen, ik heb hen toch niets misdaan?'

'Comments en DM's zijn altijd positief. Maar ik weet dat er achter mijn rug ook negatief gesproken wordt'

— Noa, studente Politieke Wetenschappen

Noa: 'Tijdens mijn eerste week aan de universiteit merkte ik ook op dat mensen naar mij keken en me herkenden van mijn TikTok-profiel. Dat was wel gek: herkend worden was in eerste instantie nooit mijn bedoeling. Ik heb zelfs niet zoveel volgers! *(lacht)* Iedereen is wel altijd heel vriendelijk en lief tegen mij, al is het raar om te beseffen dat ze je kennen en een mening over je hebben, terwijl jij hen niet eens kent.'

'Als *content creator* die video's over studeren maakt, verwachten mensen bijna altijd dat je goede punten haalt. Als je het eens minder doet, worden je studietips altijd in twijfel getrokken.' (*zucht*)

Jongeren reageren dus niet altijd positief. Krijgen jullie ook weleens negatieve reacties op video's?

Wesley: 'In het echt heb ik eigenlijk geen negatieve reacties gekregen, online wel. Maar meestal worden reacties door TikTok zelf al gefilterd. Mijn meldingen staan daarnaast ook uit, dus lees ik de reacties niet zo vaak. Ik plaats vooral wat ik graag wil; ik wil dichtbij mezelf blijven.'

'Heb ik geen inspiratie? Dan post ik gewoon even niets'

— Noa, studente Politieke Wetenschappen

Noa: 'Mijn comments en DM's zijn altijd heel positief. Maar ik weet dat er achter mijn rug ook negatief gesproken kan worden. Zo werd ooit door iemand uit mijn jaar aan eerstejaars gestuurd dat mijn studietips slecht waren. Dat vind ik vreemd aangezien, ik voornamelijk mensen probeer te helpen. Waarom zou iemand zoveel moeite doen om me onderuit te halen? Dat houdt me soms wel wat tegen om content te maken.'

© Stien Simons

Sociale media kunnen heel erg lucratief zijn als je samenwerkingen aangaat. Kiezen jullie ervoor om dat ook te doen?

Noa: 'Ik doe eigenlijk niet veel *brand deals*. Ik heb ooit samengewerkt met een bedrijf dat bijles statistiek aanbiedt, wat wel tof was. Dat doe ik omdat ik achter hun missie sta. Vroeger heb ik zelf veel bijles gehad. Daarnaast heb ik er ook geen zin in dat mensen door mijn profiel scrollen en alleen reclame zien en niet meer de informatie die ze zelf willen kijken.'

Ik denk dat het op een dag gewoon stopt. Als ik afgestudeerd ben, wil ik niet de persoon zijn die zich daaraan vast blijft klampen

— Noa, studente Politieke Wetenschappen

Wesley: 'In het begin deed ik dat niet. Maar toen ben ik toch overstag gegaan en is het eigenlijk best leuk. Ik kijk altijd naar wat bij mijn content past. Zo werk ik bijvoorbeeld af en toe samen met HP en Kruidvat. Dat is dus echt reclame die past bij studeren en het kotleven.'

Beschouwen jullie TikTok dan als een bijberoep?

Wesley: 'Zolang ik er plezier in heb en het kan combineren met mijn studies, blijf ik content maken. Ik beschouw het vooral als een hobby. Het geld dat ik erdoor extra in de maand bij krijg, is mooi meegenomen. Ik leef er niet van.'

Noa: 'Voor mij is het altijd iets geweest dat ik voor de fun doe. Als ik zin heb om een video te maken, dan doe ik dat. Heb ik geen inspiratie? Dan post ik gewoon even niets. Ik wil niet elke week iets moeten plaatsen om relevant te blijven op TikTok.'

Uiteindelijk is wat jullie maken toch heel erg tijdgebonden. Hoe zien jullie dan de toekomst van jullie *content creation*?

Noa: 'Ik denk dat het op een dag gewoon stopt. Als ik afgestudeerd ben, ga ik niet de persoon zijn die zich daaraan blijft vastklampen. Ik heb het altijd als een hobby gezien, niet als iets waarmee ik een carrière wil opbouwen. Misschien blijf ik video's maken indien ik zou doctoreren, maar ik denk dat studiecontent sowieso een einddatum heeft.'

'Je moet eerlijk zijn: op een bepaald moment ben je nu eenmaal geen student meer en dan kan je geen studiecontent meer maken. Ik denk eerlijk gezegd ook niet dat mensen zitten wachten op: "tips voor op het werk."'

Wesley: 'Zolang ik niet moet werken, zou ik graag video's blijven maken. Maar als ik later advocaat word en er bepaalde beperkingen zijn op wat ik online mag plaatsen, dan focus ik me liever op mijn werk. Het liefst zou ik beide combineren, maar het is moeilijk om nu al te zeggen hoe de toekomst er zal uitzien.'

Studenten gaan gretig naar de cinema: 'Arthouse is hip'

© Nuria Florizoone

Zowel bij commerciële speler Kinepolis als Leuvense arthousebioscoop Cinema ZED draaien de zaken goed. Beide zijn op weg naar een recordjaar aan bezoekers. 'Voor Gen Z is naar de cinema gaan dé ideale activiteit.' NURIA FLORIZOONE

Cinema is populair. De Leuvense bioscoop Cinema ZED is net als Kinepolis onderweg naar een jaar van ongezien hoge bezoekersaantallen. 'We zitten nu, eind oktober, aan hetzelfde totaal als vorig jaar. En er komen nog twee goed gevulde cinemamaanden aan.'

De belangstelling voor film vloeit in golven. Professor film- en televisiestudies aan de KU Leuven, Roel Vande Winkel legt uit: 'Met de opkomst van streamingdiensten en de covidpandemie heeft er toch even een vrees geheerst dat cinema dood en begraven zou zijn. Maar eigenlijk zien we nu een positieve trend. Ik deel alvast het enthousiasme van de filmsector.'

Volgens professor Vande Winkel is naar de cinema gaan altijd al een studentikoze activiteit geweest. 'Als we historisch gezien een stap achteruit zetten en kijken naar een termijn van 20 à 25 jaar, zien we dat het niet zo uitzonderlijk is voor studenten om in grote groep naar de film te gaan.' Deze tendens is dus niet nieuw, maar hoe komt het dat zoveel jongeren zich richting het witte doek begeven?

Toegevoegde waarde

Er komen veel studenten af op evenementen als ZED in de aula, een samenwerking tussen de dienst cultuur van de KU Leuven en ZED. De afgelopen vertoningen van september en oktober trokken in totaal 730 studenten aan. Ook de studentenkaarten vliegen de deur uit. Bij Cinema ZED zijn er in de afgelopen twaalf maanden 2226 studentenkaarten aangemaakt.

> 'Het *evenementariseren* van cinema werkt gewoon'
>
> — *Sam Dreesen, verantwoordelijke Communicatie Cinema ZED*

'Beeld is altijd en overal tegenwoordig. Je kunt er altijd mee bezig zijn, zelfs onderweg', aldus Vande Winkel. De cinema eist je aandacht op. Het is sociaal niet aanvaard om op je gsm te zitten tijdens de film. Bioscopen herinneren het publiek er meestal expliciet aan om hun gsm uit te zetten. 'Ze moeten de bezoekers bijna opvoeden.'

Voor het recente succes van film heeft Cinema ZED verschillende verklaringen. 'Het *evenementariseren* van cinema werkt gewoon', weet Sam Dreesen, verantwoordelijke Communicatie bij Cinema ZED, te vertellen.

'Door de toegevoegde waarde van bijvoorbeeld een inleidend gesprek, Q&A of quiz, komen mensen liever naar de cinema dan dat ze een film op een streamingdienst thuis kijken.' Een opvallende publiekstrekker was de reeks filmklassiekers van David Lynch. ZED heeft toen een enquête afgenomen waaruit bleek dat de klassiekers het jongste publiek hebben aangetrokken.

'Ondanks dat zo'n film op Netflix staat, willen mensen toch naar de bioscoop komen om die te ervaren. Zaken zoals goede beeldkwaliteit, 4K-restauratie en kraakhelder geluid spelen daarbij een rol.'

De Cineville- en Letterboxd-*crowd*

Twee grote factoren die bijdragen aan het succes zijn Cineville en Letterboxd. De tweede is een app waarop je films die je bekeken hebt, kunt loggen in een soort digitaal dagboek. Het biedt de mogelijkheid om een korte recensie te schrijven en sterren te geven aan een film. Er hangt ook een sociaal element aan vast, omdat je vrienden kunt volgen en hun recensies kunt liken.

Ook het Cineville-abonnement lokt veel mensen naar de zalen. Zo heeft Cinema RITCS in Brussel volgens *BRUZZ* zijn bezoekersaantal zien vervierdubbelen op vier jaar tijd. De Cinevillepas bestaat sinds 2022. De pas laat cinefielen toe om in 28 bioscopen doorheen België ongelimiteerd naar de film te gaan.

> 'Voor Gen Z is naar de cinema gaan dé ideale activiteit'
>
> — *Sam Dreesen, verantwoordelijke Communicatie Cinema ZED*

Voor studenten kost de kaart 18,50 euro per maand. Volgens *BRUZZ* gaan Cinevillers gemiddeld 27 keer per jaar naar de bioscoop. Een doorsnee Belg bezoekt gemiddeld slechts 1,3 keer per jaar de cinema. Ook Cinema ZED beaamt de populariteit van de Cinevillepas. Vande Winkel begrijpt eveneens het succes: 'Als student kun je zo wel wat geld uitsparen.'

Gemeenschapsgevoel

'Voor Gen Z is naar de cinema gaan dé ideale activiteit', vertelt Dreesen. 'Het speelt enerzijds in op het *community*gevoel, maar tegelijkertijd blijft het laagdrempelig. Naar de film gaan vereist op zich weinig sociale interactie; het zijn vaak dezelfde soort mensen die naar de film komen. Toch voelt het anders om een film samen in groep te beleven.'

Er ontstaat ook een soort wisselwerking tussen de online gemeenschap en de geleefde ervaring. 'Je schrijft na het kijken van de film een recensie op Letterboxd. Je vrienden zien en liken het dan. Zo ontstaat er een soort cinefiele filmbubbel. Het voegt een extra laag toe aan de activiteit.'

De Leuvense bioscoop is zich bewust van de kracht van sociale media. Het is niets nieuws om qua communicatiestrategie in te zetten op een gevoel van *FOMO*. Het blijkt een effectieve strategie: 'Mensen krijgen te zien wat ze gemist hebben en meteen ook wanneer de volgende activiteit zal plaatsvinden.' Verder zorgt de sociale aard van platformen zoals Instagram ervoor dat mensen rechtstreeks met elkaar in interactie kunnen treden.

Daarnaast zijn er bepaalde films die heel erg leven online. De tickets voor de exclusieve vertoning van de documentaire *You Can See Everything* waren na één minuut al uitverkocht. 'Vroeger zou zo'n documentaire meer niche zijn, maar tegenwoordig wint het aan populariteit. Nathan Fielder *(de regisseur, red.)* is bijvoorbeeld ook zeer populair online.'

Een samensmelting

Arthousecinema en commerciële cinema komen steeds dichter bij elkaar. Bij arthousefilms ligt de nadruk op de artistieke kwaliteit van de film en minder op het commerciële aspect. Nu die filmtak aan populariteit wint, brengt dat verandering met zich mee.

'Enkele jaren geleden was de splitsing tussen arthousecinema en commerciële cinema zeer duidelijk', vertelt Vande Winkel. 'Tegenwoordig merk je dat de twee sterker naar elkaar toegegroeid zijn. Enerzijds zal Cinema ZED niet bang zijn om films met grote commerciële successen te draaien. Maar anderzijds doet Kinepolis zijn best om meer arthouse toe te voegen aan zijn programmatie.'

Volgens Cinema ZED merkt Kinepolis ook de tendens van het succes van arthousefilms op, toch blijft er een verschil tussen de twee bestaan. 'Wij spelen niet per se de *Avengers*-films, ons doelpubliek is anders. Onze troef is: geen eten, geen drinken en geen geroep tijdens bepaalde scènes. We bieden een rustigere filmervaring aan', aldus ZED.

Bert Janssens: 'De loser is een aandoenlijk figuur, en daarom een leuke pasvorm om je in te begeven'

Rome bouw je niet op een dag, tenzij je deel uitmaakt van de redactie van De Ideale Wereld. Vaste acteur **Bert Janssens** verovert op die manier al jaren menig huiskamer. 'Ik heb er inherent nood aan om de sfeer lichter te maken.'

tekst Guillaume Beauprez-Anseeuw
beeld Gilles Wené

Bij het binnenstappen van de redactie van *De Ideale Wereld* valt de ongedwongen joviale sfeer meteen op. Bert Janssens ontvangt ons breed glimlachend met een lege koffietas in de aanslag en laat ons vervolgens het koffieapparaat naar believen bedienen. De toon is gezet: geen stijve televisieallures op deze maandagochtend, maar een heerlijke losse sfeer.

Ondertussen is Janssens al negen jaar een van de sterkhouders van het programma, al ging dat via een knettergek parcours van klankman tot toevallig tv-gezicht. 'Het verschil tussen hier onzeker beginnen en nu is groot. Ondertussen ben ik het gewoon en niet meer bang', blikt hij nuchter terug. Van gênante pampersketches tot olijke cultfiguren: hij is inmiddels niet meer weg te denken uit het Vlaamse satirelandschap.

De acteur hield zijn studies Geschiedenis na een paar gebuisde examens al snel voor bekeken en monteerde daarna een jaar lang kinderfietsen bij Dreamland. Uiteindelijk vond hij zijn gading bij het Narafi. Die loopbaan maakt hem het geknipte rolmodel voor twijfelende tieners. 'Mijn cijfers lieten vlot studeren niet toe, maar wat mij hielp is dat ik het allemaal niet te serieus nam', grinnikt hij.

Dat relativeringsvermogen is voor Janssens dan ook de ultieme drijfveer op én naast het scherm. 'Ik vind het leuker als mensen lachen dan triest zijn, dus ik heb er inherent nood aan om de sfeer lichter te maken', vat hij zijn filosofie samen.

Nochtans omschreef je jezelf ooit als een adrenalinejunkie.

Bert Janssens: 'Een adrenalinejunkie... Waar heb ik dát laten vallen? Als je interviews aflegt, moet je altijd een beetje liegen. Misschien bedoelde ik eerder dat we hier heel snel moeten werken. Elke aflevering moet op één dag klaarliggen. Misschien functioneer ik daarom het best in een omgeving waarin ik 's morgens een opdracht krijg, en ik die zo snel mogelijk moet afwerken.'

'Maar een adrenalinejunkie? Ik ben vorig jaar nog naar de Efteling geweest, dus in die zin... Ik heb toen alle rollercoasters bezocht, en ik heb ervan genoten.'

Welke was je favoriete?

'Ik vond de Baron *(Baron 1898, red.)* de engste, dus ook de leukste. Hoe banger ik ben, hoe leuker. Uiteindelijk ben ik blij dat ik het gedaan heb. Ook het Sprookjesbos blijft een klassieker. Een broodje Unox eten, een mexicano uit de muur halen... En de Droomvlucht, want daar word ik rustig van.'

Hoe voelt het om elke dag te moeten presteren voor honderdduizend mensen op tv?

'Het is grappig dat je dat getal noemt, want ons kijkcijfer ligt daar ergens in de buurt. Dat valt in principe wel mee. De meeste mensen kennen ons wel, vooral door onze online *présence*. We doen leuke dingen, dus het komt erop neer om origineel en grappig uit de hoek te komen. Soms slagen we daarin, soms iets minder. Gelukkig blijft het leuk om te doen.'

Ben je niet bang dat Canvas jullie ooit de deur zal wijzen?

'De zender heeft ons een aantal jaren geleden gered, dus ik denk niet dat ze ons snel zullen opgeven. Toen Canvas ons in haar armen sloot, was Otto-Jan Ham nog aan boord. Sindsdien is er veel veranderd, vooral voor mezelf.'

'Ik weet nog dat ik me heel klein voelde door alle iconische figuren rondom mij. Ik was grote fan van Jelle De Beule, en plots was hij mijn collega en baas. In principe ben ik er wel vlot over gegaan. De angst heeft plaatsgemaakt voor comfort.'

Je werkt als freelancer. Brengt dat geen angst met zich mee?

'In principe kunnen ze je eigenlijk sowieso ontslaan, freelancer of niet. In de tv-wereld is het vrij simpel: als er geen werk is, is er geen werk, en dan moet je ergens anders naartoe. Voor mij maakt het dus vrij weinig verschil.'

Bio

- 35 jaar
- Afkomstig uit Gistel (West-Vlaanderen)
- Woont in Vlaams-Brabant
- Studeerde Film, TV en Video aan Narafi in Brussel
- Redacteur en acteur bij *De Ideale Wereld*

'Ik hoop vooral dat televisie blijft bestaan, maar het ziet er nog steeds goed uit voor de sector. AI kan bijvoorbeeld nog niet wat wij doen. Een computer kan er iets geloofwaardig doen uitzien, maar ik heb ze nog niet veel goede moppen zien tappen.'

Bij *De Slimste Mens ter Wereld* gebruiken ze bijvoorbeeld wel al veel AI-gegenereerde beelden.

'Ik vind dat wel jammer, zeker bij beelden in de fotorondes, omdat je duidelijk ziét dat het AI is. Laat iemand dat toch photoshoppen! Nu, ik heb zelf nog voor *De Slimste Mens ter Wereld* gewerkt. Als je de vragen bedenkt, ben je vaak zelf ook de persoon die de bijhorende beelden photoshopt. In die zin neemt AI het werk dus niet af van een graficus.'

'Op dat vlak is het AI-gebruik eerder een businessbeslissing: "Wat is de makkelijkste manier om een resultaat af te leveren?" Als ik het grote plaatje bekijk, heb ik daar geen grote problemen mee, maar mijn viscerale reactie is nog steeds afkeurend. Mijn voorkeur gaat naar een creatie die door een persoon met hart en ziel gemaakt is.'

Op sociale media tieren AI-beelden eveneens welig.

'Wanneer ik reclame zie van grote bedrijven die met AI gemaakt is, is mijn eerste bedenking: "Jullie hebben toch geld genoeg voor een grafisch designer?" Elk bedrijf wil uiteindelijk de goedkoopste beslissing nemen — dat is logisch — maar ik blijf het stom vinden. De kans dat iedereen in opstand komt en die producten zal boycotten schat ik laag in.'

Persoonlijkheid is met andere woorden belangrijk. Is het al te laat om een artiestennaam à la Rocky Janssens aan te nemen?

'Het hoeft allemaal niet zo speciaal te zijn. Ik heb ook geen tweede doopnaam waarmee ik me kan identificeren. Een bevriend koppel heeft zijn hond ook Bert genoemd. Daarna ben ik voor hen Bert De Mens geworden. Wanneer ik een vaas omver liep, zei ik vroeger dat het de schuld was van Bert, maar ondertussen vragen ze ter verduidelijking of het Bert De Mens, of Bert De Hond was. Best confronterend om te beseffen dat ik soms lomper ben dan een labrador.'

Voor je tijd aan het Narafi studeerde je kort Geschiedenis aan de universiteit. Waarom ben je gestopt?

'Gaandeweg besefte ik dat, als je je universitaire studies wil voortzetten, je zelf veel onderzoek moet verrichten. Daar knapte ik wat op af. In het eerste jaar krijg je veel overzichtsvakken, wat heel voedend was voor mijn nieuwsgierig brein. Maar bij de vele taken voelde ik mij niet goed. Nu: het is niet dat mijn punten mij überhaupt toelieten om verder te studeren.' *(lacht)*

'Na mijn jaar Geschiedenis heb ik een jaar in een Dreamland gewerkt, omdat ik nog op zoek was naar wat ik wilde doen. Ik wilde wel naar het Narafi gaan om iets met film te studeren, maar ik had ruimte nodig om na te denken.'

Heb je spijt van die beslissing?

'Nee, want het heeft mij uiteindelijk tot hier gebracht. Waar ik wel spijt van heb, is dat het geld van mijn Dreamland jaar allemaal is verdwenen tijdens mijn filmstudies. Had ik dat toen in de beurs gestoken, moest ik nu niet meer werken.' *(lacht)*

'Begrijp me niet verkeerd: als ik een miljoen op mijn bankrekening had staan zou ik nog steeds werken, want ik hou van mijn job. Ik ben graag op mijn gemak, en op dat vlak een vrije ziel. Mijn vrije tijd is heilig.'

Is dat niet moeilijk met het strakke werkschema van *De Ideale Wereld*?

'Dat is zeker zo. In de periodes waarin het programma loopt, heb ik er niets op tegen om langer te blijven als dat nodig is. Het programma loopt tien weken lang, dat zou ik geen heel jaar kunnen volhouden. Tijdens die periode ben ik elke dag op de redactie. Voor de manier waarop wij werken is het niet doenbaar om vanop afstand te werken, dus dan zijn het lange dagen.'

Hoe verloopt de samenwerking met de andere redactieleden?

'Veel van mijn collega's zijn ondertussen mijn beste vrienden geworden. Je leert het snel af om onder de indruk te zijn van de BV-status van Ella Leyers en Jade Mintjens. Op het einde van de dag moet er een aflevering klaarliggen, hoe je het ook draait of keert.'

'Als je enkel bezig bent met de bekendheid van je collega's, is dat niet bevorderlijk voor de werksfeer. Ik ben onder de indruk van Ella en Jade op professioneel vlak, maar evenzeer van de rest van de redactie. We hebben een geweldig team, en iedereen is heel goed in wat ze doen.'

Merk je een verschil in welke humor gepast is in vergelijking met toen je begon?

'Niet echt. Volgens mij doen we nog steeds wat we zelf grappig vinden. Het publiek vindt bij manier van spreken kak en pis nog even grappig als negen jaar geleden. Het moeilijkste aan een satireprogramma is om niet in herhaling te vallen, en te blijven innoveren.'

Na de recente show op Pukkelpop van Killboy Sweet & Murder Spice was er veel online kritiek.

'Omdat het over borsten ging? Dan hebben ze niet goed geluisterd, want het ging over zoveel meer!' (*grijnst*)

'Ik moet zeggen dat ik de online kritiek wat mijd. Ondertussen heb ik door dat niemand mij in mijn DM's constructieve *pointers* zal geven. De meeste mensen die van zich laten horen, wíllen kwetsen. Ooit was er iemand die schreef dat ik *De Ideale Wereld* verpest. Het liet me koud. Voor mij was het eerder een aha-moment waarop ik me besefte dat ik die commentaar niet hoef te lezen.'

(*sardonisch*) 'De mening van het plebs interesseert mij niet!'

'Ik wil niet bijdragen aan een wereld waarin mensen met een andere achtergrond scheef bekeken worden.'

'Na mijn jaar Geschiedenis heb ik een jaar in een Dreamland gewerkt, omdat ik nog op zoek was naar wat ik wilde doen.'

Je werkt op het scherm veel samen met Willem Leyssens. Hoe is het om met hem een rapduo te vormen?

'Hij schrijft en speelt heel goed, en hij is een heel getalenteerde humormaker. Ik was er al toen hij erbij kwam. Hij noemde mij zijn muze, omdat hij vond dat ik een goed acteur ben, en hij voor mij specifiek dingen wilde schrijven. Onze samenwerking is heel vlot gestart.'

Wie van de twee bedenkt de zotste *bars*?

'Daar moet ik eerlijk in zijn: Willem. Ik schrijf mijn eigen stukjes, maar hij schrijft alle raps. Hij is daar heel gevat en creatief in, een echte woordkunstenaar... Een woordenaar! Je mag het gerust een *bromance* noemen.'

De typetjes die je speelt – Killboy Sweet en charmezanger Roland – zijn nogal sukkelachtig. Maak je hen bewust meewarig?

'Ik ben daar eerlijk gezegd niet bewust mee bezig, het komt redelijk spontaan. Dan kom je vanzelf terecht bij wat je goed kan spelen, en waar je je eigen humor kan insteken. Ik vind dutsen leuk. Een gênante situatie vind ik altijd grappiger dan onaangenaam. De loser is een aandoenlijk figuur, en daarom een leuke pasvorm om je in te begeven.'

'Wat mijn typetjes zo herkenbaar maakt, is volgens mij het feit dat ze allemaal veel zelfvertrouwen hebben in hun overtuiging. Ze zijn wat *delusional*. Killboy Sweet vindt zichzelf een geweldige rapper, en Roland blijft maar compilaties uitbrengen. Hij legt elk gebrek aan succes en tegenslag naast zich neer.'

Zijn er mensen buiten de redactie van wie je professionele kritiek wel kan appreciëren?

'Ja en nee. Ik sta altijd wel open voor kritiek, maar het is niet dat een ander het per se beter weet. Als je maakt wat je zelf grappig vindt, is de output per definitie subjectief.'

'Ik voel wel dat humor in zekere zin geëvolueerd is. Vrouwonvriendelijke grapjes, bijvoorbeeld, lagen pakweg vijftien jaar geleden sociaal minder gevoelig. Door te praten met mijn vriendinnen over hoe ze dat ervaren, ben ik op dat vlak strenger voor mezelf geworden. Als je daar te ver in gaat, hou je een schadelijk narratief in stand.'

Ben je bang dat je mensen zal kwetsen?

'Niet per se. Ik vind het belangrijker om trouw te blijven aan mijn eigen moreel kompas. Ik wil niet bijdragen aan een wereld waarin mensen met een andere achtergrond scheef bekeken worden. Tegelijk kan er bijvoorbeeld wel humor in racisme zitten, als je het subversief aanpakt zonder bij te dragen aan het stereotype.'

Van wie heb je je humor geërfd?

'Van mijn mama. Mijn mama is een heel grappige vrouw, die goed is in mensen spontaan doen lachen. Ze tapt nooit moppjes, maar ze is uit zichzelf heel grappig op haar eigen manier. Mijn papa is dan weer een heel goede acteur, vooral in het amateurtheater. Ik heb van allebei de juiste dingen gepakt.' *(lacht)*

Je bent toevallig bij *De Ideale Wereld* beland. Hoe berekend moeten jongeren aan hun toekomst werken?

'Ik denk dat je als jongere best wat vertrouwen in jezelf mag hebben. Tegelijk begrijp ik waarom veel jongeren nu stress hebben. Als je net bent afgestudeerd als IT'er zou ik het heel kut vinden dat de voorbije drie à vijf jaar misschien voor niets geweest zijn.'

'Ik vind het moeilijk om daar uitspraken over te doen, want ik heb zelf veel geluk gehad om hier terecht te komen. Er zijn nu eenmaal veel mensen die willen doen wat ik doe.'

Geloof je in het plan van een hogere entiteit?

'Ik bekijk dat niet zo spiritueel. Ik geloof in de juiste plek op het juiste moment, en in jezelf goed inschatten. Je mag geloven in wat je te bieden hebt, in gelijk welke sector waarin je terechtkomt. Bij veel dingen heb ik zelf het gevoel gehad dat ik het wel zou kunnen. Zelfvertrouwen is de belangrijkste stap op het pad richting succes.'

'Vooraleer ik hier werkte, had ik nog nooit een sketch geschreven, en ondertussen zijn we bijna tien jaar verder. Toen ze me vroegen om ook mee te acteren, had ik nog nooit aan die kant van de camera gestaan.'

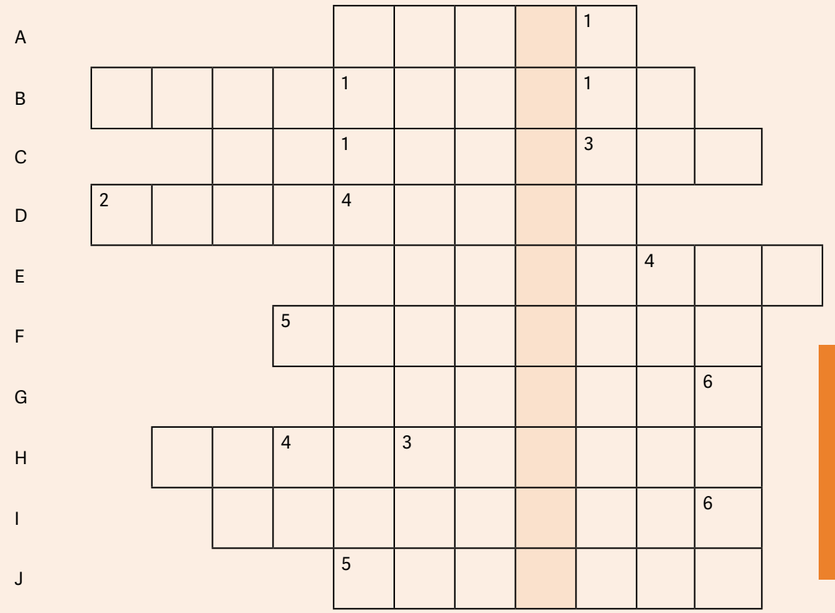
'Volgens mij ben ik geen wijze dingen aan het vertellen. Het belangrijkste is dat je geld verdient, dan loopt alles wel los!'

Je zei daarnet dat je in interviews altijd een beetje moet liegen. Welke leugen wil je bij deze de wereld insturen?

'Mijn grootvader heeft nog samen met Charlie Chaplin geacteerd! Het talent zit dus een beetje in de familie.' (*grijnst*)

Sjarels Crypto

© Emma De Wolf

Opgaven

A Rekenkundige invloed
B Gladgestreken zanger in het donker
C Ordelijk aan de slag gaan
D Onoplettend op de helling
E Haarloze vechtpartij
F Staat achter je thesis en voor je brommer
G Geschil in de studentenvereniging
H Driehoek, correct tot op het bot
I Dronken aan het klimmen
J Volksverhaal voor voetgangers

(De ij omvat één vakje)

De winnaar van de vorige puzzel is **Martijn Dendooven**! Proficiat. *Veto* neemt verder contact op met jou.

Oplossingen Veto 1

A Spinazie
B Stage
C Paraderen
D Orchidee
E Denkbeeldig
F Aanhanger
G Webshop
H Batterij
I Bedrog
J Spiegelei
K Planken

win!

Veto geeft twee tickets voor Cinema ZED weg! Stuur het juiste middenwoord in voor zondag 22 november naar puzzel@veto.be en wie weet mag jij deze in ontvangst nemen!

Sudoku

7	3					8		
			9		2			1
					1		5	
		9	8		6		1	
		4						
2	5			3			8	4
			7					
			5		3		4	7
9	2		6					

Horoscoop © Emma De Wolf

Tweelingen (21/05 - 20/06)

Jij en je vrienden hebben nood aan een nieuwe uitdaging. Reserveer een plek in de bib en probeer die niet meteen te verlaten zodra iemand voorstelt om koffie te gaan halen.

Leeuw (23/07 - 22/08)

Het traditionele onderwijssysteem past niet bij jou. Colleges zijn optioneel en deadlines zijn sociaal geconstrueerd. De sterren raden je aan om toch eens naar Toledo te kijken.

Weegschaal (23/09 - 22/10)

Je zal het originele idee krijgen om dj te worden. Mocht je carrière niet van de grond komen, dan kan je altijd nog een podcast beginnen. De wereld heeft dringend nood aan meer meningen.

Boogschutter (22/11 - 21/12)

Je straalt als nooit tevoren. Of dat nu door je innerlijke rust komt of doordat je je haren al een week niet gewassen hebt, laten we in het midden.

Waterman (20/01 - 18/02)

Je komt binnenkort die vage kennis weer tegen. Start zeker geen gesprek, een ongemakkelijke glimlach volstaat.

Ram (21/03 - 19/04)

Je hebt de outfit van je leven samengesteld. Helaas zit die de hele dag verstopt onder je jas.

Kreeft (21/06 - 22/07)

De sterren waarschuwen voor verraad in je nabije omgeving. Vertrouw niemand die zegt: 'Ik ben er binnen vijf minuten.'

Maagd (23/08 - 22/09)

Deze maand bereikt je sociale leven een hoogtepunt. Je wordt toegevoegd aan een nieuwe WhatsApp-groep die je binnen de week zult dempen.

Schorpioen (23/10 - 21/11)

Je ex denkt nog elke dag aan je. Niet aan die geweldige persoonlijkheid van jou, maar vooral aan die hoodie die je nooit hebt teruggegeven.

Steenbok (22/12 - 19/01)

Je hebt een deadline gehaald. Tijd om op LinkedIn een post te maken over je uitzonderlijke *time management* skills. Vergeet vooral niet te vermelden dat je hierdoor uit je comfortzone bent gestapt.

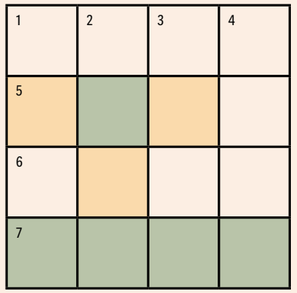
Vissen (19/02 - 20/03)

Plotse metamorfose: je wordt een ochtendmens. Terwijl je andere mensen naar hun werk ziet vertrekken, vraag jij je af waarom je net van de Oude Markt komt.

Stier (20/04 - 20/05)

Er hangt romantiek in de lucht. Je crush stuurt je eindelijk een berichtje. Helaas is het naar de groepschat van je richting gestuurd, met de vraag of iemand een samenvatting heeft.

Wordle-kruiswoord

Horizontaal

1 verdrietig geluid, hut
5 larve, weide
6 ingering
7 nevel

Verticaal

1 metaalbewerker
2 noppes
3 eveneens
4 kert

Van pooltoernooi tot massacantus: het beste en het gekste dat kringen je in november te bieden hebben

©Sousanna Zacharian

Niet elke cantus is hetzelfde. En niet elke studentenactiviteit is even voorspelbaar. De 'Kringtip' geeft je elke maand het beste en het gekste mee dat studentenverenigingen en kringen organiseren.

Amélie Mandervelt

Pooltoernooi met Apollonia

Dinsdag 3 november om 20:00 u.

Altijd al jouw poolskills willen bewijzen? Op 3 november kan dat eindelijk, want Apollonia organiseert dan haar pooltoernooi in Downtown Jack. Trommel je beste poolmatjes op en vorm een team van twee tot drie personen. Of je nu lid bent of niet, iedereen is welkom.

Chouffe en bitterballen met LBK

Donderdag 5 november vanaf 16:00 u.

Bitterballen eten en kaaskroketten verslinden in combinatie met een klassieke Chouffe of fruitige Cherry Chouffe. Klinkt dit als muziek in de oren? Dan weet je waar je op 5 november moet zijn: in de Baarr van LBK. De bio-ingenieurs weten de beste combinatie van Belgisch bier en frituurkunst te serveren, met andere woorden het perfecte *comfort food* bij dit herfstige weer. Er zouden bovendien knotsgekke winacties plaatsvinden. Wie weet met welke prijs jij naar huis gaat.

Farmaceutica's Lustrum Massacantus

Dinsdag 10 november om 20:00 u.

Io vivat, io vivat! Farmaceutica wordt dit jaar honderd jaar en dat vraagt om gevierd te worden. Op 10 november staat Alma 2 volledig in het teken van de Lustrum Massacantus. Verwacht een zaal vol studenten, een fris drankje in de hand en veel studentikoos gezang. Wie weet staan er plots enkele professoren mee te zingen. Honderd jaar betekent minstens evenveel redenen om mee te feesten!

KU MANDARIJN

KU Leugen is *Veto*'s satirerubriek. Humoristen, memedeskundigen en draakstekers, wees welkom! Vind jij jezelf ook zo verschrikkelijk grappig? Stuur je grapjes en memes door naar **kuleugen@veto.be**.

Uitzonderlijke mandarijnen-editie

Emeritaat verdwijnt: gepensioneerde KUL-proffen voortaan op emiraat

Na een nieuwe besparingsronde beslist de KU Leuven om haar professoren op pensioen voortaan naar Dubai te sturen. Op die manier maakt het emeritaat dus plaats voor een emiraat. ELLA-SOFIA SNEYERS

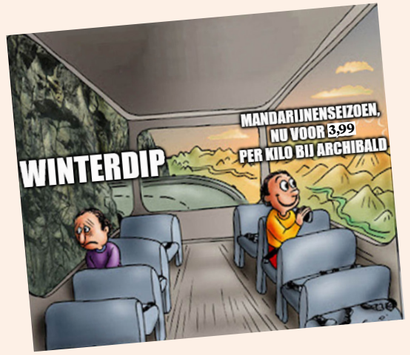
Een financieel lastige situatie dwingt de KU Leuven tot nieuwe besparingsmaatregelen. Een innovatieve deal met de Verenigde Arabische Emiraten kan de kosten drukken. 'Alle professoren die met pensioen gaan, kosten ons handenvol geld', getuigt Robbe Debie, hoofd van de personeelsdienst. 'Een vermindering van twee letters – van emeritaat naar emiraat – zal een fortuin opleveren én spraakverwarring verminderen.'

Daarom kwam er het voorstel om professoren die de pensioenleeftijd bereiken, voortaan naar een *all-inclusive* in Dubai te sturen. 'Van daaruit kunnen ze zowel genieten van hun welverdiende rust als zich blijven engageren voor de universitaire gemeenschap.'

Geopolitieke strategie

De golfstaten zijn daar ideaal voor: iedereen in de Faculty Club klopt al eens graag een balletje. Al hebben de Verenigde Arabische Emiraten ook hun eigen belangen bij de overeenkomst met de universiteit. 'Enkele maanden geleden zijn we uit OPEC gestapt, zéker niet om geopolitieke overwegingen', reageert president Mohamed bin Zayed Al Nahyan.

'We hadden namelijk weet van OPEK', vervolgt hij. 'Het is nu eenmaal veel interessanter om Big Oil in de Leuvense cultuursector te infiltreren.' OPEK zal dan ook zijn functie als entrepot opnieuw fysiek vervullen. De eerste duizend olievaten zijn ondertussen onderweg. VS-president Donald Trump is het niet akkoord met de plannen. 'OPEK Ontploft zal een hele nieuwe dimensie krijgen', laat hij weten op Truth Social.

Voor meer KU Leugen: volg ons op Instagram!

Colofon

Antonie Schoofs Hoofdredacteur en v.u.

Kimberly Vrancken Adjunct-hoofdredacteur

Jokūbas Pilkis Adjunct-hoofdredacteur

Ella-Sofia Sneyers Redacteur Sociaal

Arthur Vits Redacteur Student

Nuria Florizoone Redacteur Cultuur

Miro Vermeulen Redacteur Foto

Lien Forier Redacteur Illustratie

Ella Callebert Redacteur TVeto

Amélie Braem Verantwoordelijke Lifestyle

Brecht Maes Verantwoordelijke Sport

Kato Storms Verantwoordelijke Internationaal

Guillaume Beauprez-Anseeuw Verantwoordelijke Navraag & KU Leugen

Gilles Decabooter Verantwoordelijke Lay-Out

Servaas Verhelst Verantwoordelijke Evenementen

Siebe Terrones Verantwoordelijke Instagram

Andreas Everaerts Verantwoordelijke Nieuwsbrief

Laura Van den Heuvel Verantwoordelijke Ronddeling & Abonnementen

Emma De Wolf Verantwoordelijke Puzzel

Jutta Heylen Verantwoordelijke Welzijn

Eindredactie Guillaume 'Clémentine' Beauprez-Anseeuw, Caro Corstjens, Amélie Braem, Kimberly Vrancken, Brecht Maes, Servaas Verhelst, Mabel Apers, Andreas Derycke, Jokūbas 'Pomelo' Pilkis, Arthur Vits, Nathan Verbrugghe, Miro 'Mandarijn' Vermeulen, Fleur Rydant, Ella 'Naranja' Callebert, Willem Bakelants, Noah Put, Andreas Everaerts, Marthe Van Diest, Seppe Menten, Nette Pauli, Ella-Sofia Sneyers, Gilles 'Mandarijn' Decabooter, Antonie 'Mandarijn' Schoofs, Simeon 'Satsuma' Duwel, Nuria Florizoone

Schrijvers Kimberly Vrancken, Antonie Schoofs, Guillaume Beauprez-Anseeuw, Nico Van Brusselt, Andreas Everaerts, Ella-Sofia Sneyers, Jasper Lievens, Arthur Schoorens, Enisa Vejseli, Helena Lanssens, Amélie Mandervelt, Silke Vuga, Jutta Heylen, Willem Bakelants, Lisa van Leeuwen, Amélie Braem, Servaas Verhelst, Nathan Verbrugghe, Kato 'Mineola' Storms, Gilles Decabooter, Marthe Van Diest, Elena De Wolf, Laura Van den Heuvel, Siebe Terrones, Cristian Preda, Arthur Vits, Jokūbas Pilkis, Lotte Dierens, Nuria Florizoone, Yaman Yilmaz, Andreas Derycke, Juliette Berteloot, Fien Messiaen, Jarne Van Roy, Brecht Maes, Floor Hoste, Eli Devlegelaer, King David Ngambi, Amélie Braem , Margot De Samblanx, Tilde Boons, Lien 'Clémentine' Forier, Eline Vaes, Miro Vermeulen, Gilles Wené, Abdiasiis Hafafa, Michiel Zazulia, Stien Simons, Sabine Mosman, Aiko Schurmann, Willem Bakelants, Olav Ketting, Nina Hoet, Loes van Looke, David-Cristian Preda, Emma De Wolf, Ella Callebert

Fotografen Miro Vermeulen, Gilles Wené, Nuria Florizoone, Siebe Terrones, Brecht Maes, Abdiasiis Hafafa, Michiel Zazulia, Stien Simons, Sabine Mosman, Aiko Schurmann, Nathan Verbrugghe, Willem Bakelants, Olav Ketting, Helena Lanssens, Antonie Schoofs, Amélie Braem, Kimberly Vrancken, Loes van Looke, Elena De Wolf, Lotte Dierens, Ferre Hermans, Lotte Lambrechts, Floor Hoste

Illustratoren Lien Forier, Servaas Verhelst, Nina Hoet

KU Leugen Andreas Derycke, Simeon Duwel, Ella-Sofia Sneyers, Nuria Florizoone, Andreas Everaerts, Antonie Schoofs, Guillaume Beauprez-Anseeuw, Gilles Decabooter

Cover Miro Vermeulen, Lien Fourier, Gilles Decabooter, Siebe Terrones, Gilles Wené, Simeon Duwel

TVeto Loes van Looke, Lotte Dierens, David-Cristian Preda, Freek Storms, Floor Hoste, Arthur Schoorens, Olav Ketting, Nico Van Brusselt, Willem Bakelants, Miro Vermeulen, Kato Storms, Lien Forier, Emma De Wolf, Brecht Maes, Nuria Florizoone, Amélie Braem, Jutta Heylen, Ella Callebert, Armani Snoeys

Vormgeving Gilles Decabooter **Strip** Tara Tayyebi Fard **Instagram** Siebe Terrones **Crypto** Emma de Wolf

Wil jij hier volgende keer ook tussenstaan? Kom dan naar onze redactievergaderingen op donderdag om 20u op 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven, en beantwoord de vraag ***'Wat is je favoriete citrusvrucht van het sinterklaasfeest?'***

KU LEUVEN

Experimenten | Workshops | Rondleidingen | Demo's | Lezingen

Dag van de Wetenschap

15 november 2026

Kom ons bezoeken in Brussel, Diepenbeek, Geel, Gent, Kortrijk, Leuven of Sint-Katelijne-Waver.

Vlaamse overheid

DAG VAN DE WETEN-SCHAP 15 I 11

Ontdek het programma van KU Leuven tijdens Dag van de Wetenschap op www.kuleuven.be/dagvandewetenschap

Ontdek jezelf. Begin bij de wereld.